

Årsberetning 2003

Arbejds miljøklagenævnet

Ankestyrelsen

Amaliegade 25

Postboks 9080

1022 København K

Telefon: 33 41 12 00

Fax: 33 41 14 00

Arbejdsmiljøklagenævnets

hjemmeside : www.ama.dk

E-mail adresse : ast@ast.dk.

Design & produktion : Schultz Grafisk

Fotos : Michael Uhlfeldt

Location : København

Trykt udgave : ISSN 1399-7408

Elektronisk udgave : ISSN 1601-8745

Pr. 1. april 2004 varetages sekretariatsfunktionen af nævnet af Ankestyrelsen.

Indhold

Forord ved formanden	5
Præsentation af Arbejds miljøklagenævnet	6
Udvalgt emne fra klagenævnets sager	8
Efterkommelsesfrister	10
Udvalgte nævnsafgørelser fra året	14
Ophævelse af påbud om at sikkerhedsorganisation skulle udvides	16
Dispensation fra kravet om introduktionsuddannelse	20
Tilslutning til eller etablering af BST	24
Påbud om planlægning af buskørsel	26
Dispensation fra kravet om kranførercertifikat	30
Planlægning af arbejdet i en Børn og Unge Rådgivning	32
Manuel montage af gipsplader	36
Transport af gipsplader	40
Forbud mod recirkulation af procesluft fra pulversvejsning	42
Afslag på dispensation fra kravet om dagslystilgang	44
Kontrolanordninger på procesventilation	48
Procesventilation ved offsetmaskine	52
Etablering af rumventilation på dækcenter	56
Etablering af effektiv punktudsugning ved TIG-svejsning i rustfrit stål	58
Påbud om effektiv rumventilation i autoværksted	62
Påbud om at sikre, at klemningsfaren ved slangepressere blev imødegået	64
Påbud om afskærmning af et bearbejdningscenter	68
Maskinsikkerhed ved rulleskæremaskiner	72
Nedstyrtningsfare fra stige	74
Strakspåbud om at stof ikke måtte anvendes til rensesmaskine	78
Unge arbejde med plæneklipper	82
Genoptagelse af sag	86
Forlængelse af efterkommelsesfrist	88
Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist	90
Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist	94
Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist	96
Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist	98
Gebyr for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg	102
Gebyr for tilsyn – produktionsenhedsbegrebet	104
Overskridelse af klagefristen	108
Overskridelse af klagefristen	110
Arbejds miljøklagenævnets kompetence	112
Fakta om Arbejds miljøklagenævnet	114
Emneregister 2000-2003	122
Stiksordsregister	140

Forord

2003 var året, hvor Arbejdsmiljøklagenævnet fik beskikket nye medlemmer for en ny periode på 4 år og året, hvor tilgangen af klagesager steg svagt i forhold til 2002, mens den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for afsluttede sager faldt svagt.

Sagerne har i 2003 været indholdsmæssigt koncentreret om 4 områder i arbejdsmiljøloven. Der har dog ligesom sidste år, ikke været et bestemt sagsområde som har været mere dominerende end de andre.

Den overordnede målsætning for arbejdet for såvel sekretariatet som i forbindelse med nævnets behandling af sagerne, er fortsat at kombinere

retssikkerhed og høj faglig kvalitet med rimelig sagsbehandlingstid.

2003 var også året, hvor sekretariatets betjening af nævnet overgik til alene at være elektronisk – såvel mødeoplæg som afgørelserne. En udvikling som sekretariatet vil arbejde videre med.

Et udvalg af nævnets afgørelser er medtaget som en del af årsberetningen.

København maj 2003

Lisbet Jensen
Formand

Lone Adler
Stedfortræder

Præsentation af Arbejdsmiljøklagenævnet

Folketinget vedtog i sommeren 1998 ved en ændring af arbejdsmiljøloven at oprette Arbejdsmiljøklagenævnet pr. 1. januar 1999 som klageinstans på arbejdsmiljøområdet.

Arbejdsmiljøklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i henhold til arbejdsmiljølovgivningen, herunder forvaltningsretlige spørgsmål, der knytter sig hertil.

Nævnet er en forvaltningsmyndighed, som administrativt hører under Beskæftigelsesministeriets område, men nævnet er uafhængigt og derfor ikke bundet af instrukser fra ministeren, ministeriet eller andre myndigheder om den enkelte sags behandling.

Afgørelser truffet af nævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Nævnet består af en formand og 13 beskikkede medlemmer. Formanden ansættes af beskæftigelsesministeren og skal have en juridisk, national-økonomisk eller dermed ligestillet uddannelse. 10 af de beskikkede medlemmer udpeges efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter. 3 af de beskikkede medlemmer er sagkyndige og har ingen stemmeret. De udpeges efter indstilling fra henholdsvis Justitsministeriet, Sundhedsministeriet og Danmarks Tekniske Universitet.

Nævnet er beslutningsdygtigt, når der udover formand eller stedfortræder er mindst tre udpeget fra arbejdsgiversiden samt mindst tre fra lønmodtagerside til stede.

Sekretariatsbetjeningen af nævnet varetages af sekretariatet for Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Udvalgt emne fra klagenævnets sager

Artiklen i dette afsnit beskriver problemstillingen om efterkommelsesfristens længde med relation til konkrete sager, der har været behandlet i 2003.

Efterkommelsesfrister

Af fuldmægtig Gitte Evy Frigioni

12 af de sager, Arbejds miljølagnævnet afgjorde i 2003, angik den efterkommelsesfrist, indenfor hvilken klager skal have løst det arbejdsmiljøproblem, som Arbejdstilsynets afgørelse vedrører. I det følgende belyses nogle af de faktorer, Arbejds miljølagnævnet lægger vægt på, når der træffes afgørelse om efterkommelsesfristens længde.

Det fremgår af arbejdsmiljølovens § 77, stk. 1, at Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

I forbindelse med Arbejdstilsynets afgørelser fastsætter tilsynet en efterkommelsesfrist. Virksomheden skal indenfor den af Arbejdstilsynet fastsatte efterkommelsesfrist have løst

det eller de problemer, som danner grundlag for Arbejdstilsynets afgørelse.

Efterkommelsesfristen fremstår almindeligvis som et klagepunkt samtidig med, at der klages over afgørelsens materielle del. Når en klage over Arbejdstilsynets afgørelse indbringes for klagenævnet, tages der først og fremmest stilling til det materielle indhold af klagen. Herudover vil der i forbindelse med Arbejdstilsynets afgørelse fremgå en frist, indenfor hvilken klager skal efterkomme afgørelsens indhold. Efterkommelsesfristen kan imidlertid også være et isoleret klageforhold.

Den efterkommelsesfrist som Arbejdstilsynet har givet, fastsætter tilsynet på basis af bl.a. arbejdsmiljøproblemets karakter, virksomhedens niveauplacing, herunder om virksomheden allerede er i færd med

at komme med løsningsforslag til hvorledes problemet vil kunne afhjælpes.

Klagenævnet foretager i hver enkelt indbragt klage en vurdering af, om efterkommelsesfristen er rimelig. Hovedreglen er, at Arbejdstilsynets efterkommelsesfrist lægges til grund med mindre klagenævnet vurderer, at der er andre hensyn, som taler for, at tilsynets efterkommelsesfrist skal ændres.

Der findes ingen regler for fastsættelse af efterkommelsesfristen. Efterkommelsesfristen beror således på et skøn. I Klagenævnets vurdering af efterkommelsesfristens længde indgår en afvejning af forskellige ofte modsatrettede hensyn. Afgørende er hensynet til de ansattes sikkerhed og sundhed. Herudover vil klagenævnet bl.a. lægge vægt på, om de tekniske eller administrative muligheder for at træffe de nødvendige

foranstaltninger, som afgørelsen betinger indenfor den fastsatte efterkommelsesfrist, er til stede.

I 2003 indkom der 12 sager, hvor der isoleret blev klaget over efterkommelsesfristen. I 25 % af sagerne blev efterkommelsesfristen ændret, mens klagerne i de resterende 75 % blev afvist. Baggrunden for, at der klages over efterkommelsesfristen, kan bero på mange forskellige forhold.

De nedenfor udvalgte afgørelser eksemplificerer, hvilke aspekter, der kan foranledige, at klager over Arbejdstilsynets efterkommelsesfrister indbringes for Arbejds miljøklagenævnet, samt belyser nogle af de faktorer, som Arbejds miljøklagenævnet lægger vægt på, når klagenævnet skal afgøre, om en anmodning om forlængelse af efterkommelsesfristen kan imødekommes.

Udvalgte afgørelser

I j. nr. 2003-10-0057 havde Arbejdstilsynet afgivet påbud om, at de ansatte under udførelsen af arbejdet på et plejehjems badeværelser ikke måtte udsættes for belastninger på bevægeapparatet, der på kort eller lang sigt var sundhedsskadeligt. Klagenævnet havde den 12. juni 2002 truffet afgørelse om, at kommunen skulle efterkomme 2 påbud senest den 1. juli 2003. Dette var en forlængelse af tilsynets frist fra den 1. januar 2003 til den 1. juli 2003. Kommunen bad herefter Arbejdstilsynet om at udsætte det ene påbud til den 1. december 2003. Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at der ikke kunne bevilges fristforlængelse. Kommunen klagede herefter over Arbejdstilsynets afgørelse, og anmodede klagenævnet om en forlængelse af efterkommelsesfristen fra den 1. juli 2003 til den 31. december 2003. Kommunen havde til støtte

for forlængelsen gjort gældende, at projektet var blevet forsinket på grund af uforudsete forhold i bygningsfasen. Det var planlagt, at nogle vægge skulle fjernes. Det viste sig, at disse var bærende vægge, og der skulle derfor indlægges ekstra bærende jernbjælker. Hertil kom, at der blev fundet revner i kældervæggene, og der derfor blev foretaget geotekniske undersøgelser af jordbundsforholdene. Kommunen havde oplyst, at hele ombygningen forventedes tilendebragt senest med udgangen af november 2003.

Klagenævnet afviste at imødekomme anmodningen om en forlængelse af efterkommelsesfristen fra den 1. juli 2003 til den 31. december 2003. Nævnet fandt, at de af kommunen anførte grunde for en udsættelse af efterkommelsesfristen ikke kunne tilsidesætte hensynet til de ansatte. Klagenævnet lagde vægt på, at påbudet allerede var givet den 16.

september 1999, og at der derfor havde været tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige ombygninger på plejehjemmet.

I den konkrete sag indgår således en afvejning af hensynet til de ansatte, og det forhold at det har været teknisk muligt at efterkomme påbudet indenfor den fastsatte frist, over for de grunde som kommunen havde anført. Kommunen havde bl.a. anført, at projektet var blevet forsinket på grund af uforudsete forhold i ombygningsfasen. Hensynet til de ansattes helbred vejede således tungere end de af kommunen anførte grunde.

I j.nr. 2003-10-0063 havde klager anmodet om en forlængelse af efterkommelsesfristen, idet det indenfor den af nævnet fastsatte frist ikke var muligt at fremskaffe de nødvendige tekniske hjælpemidler til at efterkomme indholdet af afgørelsen. Arbejds miljøklagenævnet havde tid-

ligere truffet afgørelse om, at virksomheden skulle planlægge og tilrettelægge arbejdet med transport af gipsplader således, at arbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt. Dette betød, at der skulle anvendes egnede tekniske hjælpemidler. De ansatte transporterede gipsplader på en vogn, som ikke var forsynet med motor, og som derfor på grund af vognens store vægt udgjorde en stor belastning af de ansatte, i forhold til de kraftpåvirkninger de blev udsat for ved igangsætning, opbremsning og vending af vognen.

Klagenævnet traf afgørelse om at forlænge efterkommelsesfristen. Klagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at det var muligt at foranstalte en løsning, således at de ansatte ikke blev belastet. Der fandtes på markedet ingen prototype af en vogn forsynet med motor. På arbejdsstedet blev imidlertid brugt en vogn, som relativt nemt ville kunne påmontere

en motor, så de ansatte ikke blev belastet af transporten. Denne sag illustrerer, at nævnet når frem til sin afgørelse ved en afvejning af, om det er teknisk muligt at løse arbejdsmiljøproblemet indenfor den fastsatte frist overfor hensynet til de ansattes helbred.

I j.nr.2003-10-0017 havde Arbejdstilsynet afgivet påbud om indretning af virksomhedens arbejdslokaler med en forsvarlig rumhøjde. Arbejds miljøklagenævnet efterkom anmodningen om en fristforlængelse fra den 24. marts 2003 til den 1. maj 2003, idet virksomheden havde fremlagt dokumentation i form af en underskrevet lejekontrakt vedrørende nye lokaler til virksomheden med en loftshøjde på over 3 meter, som trådte i kraft den 1. maj 2003.

Det ses således, at klagenævnet i den konkrete sag har skønnet, at det ikke ville være rimeligt at pålægge virksomheden at foretage de nød-

vendige ombygninger i virksomhedens arbejdslokaler henset til, at virksomheden relativt kort tid efter den oprindelige efterkommelsesfrist ville flytte til lokaler, hvor rumhøjden var forsvarlig.

I j.nr. 2003-10-0034 havde Arbejdstilsynet afgivet påbud om, at en kirke skulle etablere en række velfærdsforanstaltninger til brug for de ansatte. Velfærdsforanstaltningerne lød på, at der skulle etableres et spiserum i egnet lokale, at det skulle være muligt at opbevare medbragt mad og drikke sundhedsmæssigt forsvarligt, og der skulle desuden være mulighed for at varme mad og drikke. Endvidere skulle der etableres et omklædningsrum, og der skulle etableres en tørreplads, hvor det våde arbejdstøj kunne tørres. Efterkommelsesfristen blev sat til den 15. juli 2004. Kirken anmodede om en forlængelse af efterkommelsesfristen til 2006. Kirken havde til støtte herfor gjort gældende, at

provstiudvalget havde meddelt, at kirken måtte vente med at søge lån, da der i provstiet var mere preserende sager. Kirken forventede derfor først at kunne få midler til projektet i 2005 eller 2006, hvorefter projektet ville kunne realiseres.

Arbejds miljøklagenævnet afviste at imødekomme anmodningen om en forlængelse af efterkommelsesfristen. Begrundelsen herfor var, at anmodningen om forlængelse af efterkommelsesfristen alene var begrundet i økonomiske hensyn.

Klagenævnet har i j.nr. 2003-10-0003, tillige fastslået, at økonomiske hensyn ikke alene kan udløse en fristforlængelse, og argumenter der baserer sig på, at virksomheden ikke har registreret arbejdsskader i en længere årrække, heller ikke kan danne grundlag for en forlængelse af efterkommelsesfristen.

Ovennævnte udvalgte afgørelser illustrerer, at nævnets efterkom-

melsesfrister afgøres konkret, og at der i afvejningen indgår en række ofte modsatrettede hensyn. Det kan dog slås fast, at det i afvejningen altid er afgørende, at hensynet til de ansattes sikkerhed og sundhed opretholdes, og at en „tilsidesættelse“ heraf skal være forsvarlig. Det kan endvidere slås fast, at argumenter der alene baserer sig på økonomiske hensyn, ikke kan medføre en forlængelse af en efterkommelsesfrist.

Udvalgte nævnsafgørelser fra året

Indledning

Arbejds miljøklagenævnet har i løbet af 2003 truffet afgørelse i 57 sager. I dette kapitel omtales et udvalg af disse afgørelser i resuméform sammen med en gengivelse af de mest relevante bestemmelser i arbejdsmiljølovgivningen.

Nogle afgørelser er taget på grund af deres principielle indhold, mens andre afgørelser er taget med for at vise bredden af nævnets arbejde i 2003.

Ophævelse af påbud om at sikkerhedsorganisation skulle udvides

Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud om, at en eksisterende sikkerhedsorganisation skulle udvides med en eller flere sikkerhedsgrupper.

I forbindelse med en sag om psykisk arbejdsmiljø konstaterede Arbejdstilsynet, at der kun var valgt én sikkerhedsrepræsentant for arbejdsstedets 180 ansatte. Arbejdsmiljøarbejdet i virksomheden omfattede opgaver fra en stor gruppe ansatte, mellemledere og chefer fordelt på flere ledelsesområder. Arbejdstilsynet tilsendte herefter virksomheden et udkast til påbud om, at der på grund af arbejdsområdernes størrelse og arbejdets art var behov for at oprette en eller flere sikkerhedsgrupper i virksomheden. Arbejdstilsynet modtog to høringsvar fra virksomheden hvoraf fremgik, at der ville blive iværksat valg til lokal sikkerhedsgruppe „nu“, og at de valgte

inden 4 uger efter valget ville deltage i den lovbestemte uddannelse.

Arbejdstilsynet forstod høringsvarerne således, at der endnu ikke var oprettet en sikkerhedsgruppe, men at dette blot var intentionen og afgav herefter påbud om, at sikkerhedsorganisationen på virksomheden skulle udvides med en eller flere grupper.

Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud, da virksomheden havde udvidet sikkerhedsorganisationen inden påbudet blev givet. Arbejdsmiljøklagenævnet bemærkede dog, at nævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at der var et behov for en udvidelse med en eller flere sikkerhedsgrupper.
(j.nr. 2003-10-0028)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999 med senere ændringer

§ 6. I virksomheder med 10 ansatte eller derover skal virksomhedens arbejde for sikkerhed og sundhed organiseres.

Stk. 2. Arbejdslederen for en afdeling eller et arbejdsområde skal sammen med sikkerhedsrepræsentanten danne en sikkerhedsgruppe for den pågældende afdeling eller det pågældende arbejdsområde.

Stk. 3. De ansatte skal vælge en sikkerhedsrepræsentant for hver afdeling eller hvert arbejdslederområde til at indtræde i sikkerhedsgruppen og repræsentere sig i spørgsmål om de ansattes sikkerhed og sundhed.

§ 9. Arbejdsgiveren har pligt til, hvis han ikke selv er medlem af sikkerhedsudvalget, at lade sig repræsentere ved en ansvarlig person.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge

for, at medlemmerne af sikkerhedsgrupperne og sikkerhedsudvalget får en efter forholdene rimelig tid til rådighed til at varetage deres pligter i sikkerhedsarbejdet.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal give såvel sikkerhedsudvalgets som sikkerhedsgruppernes medlemmer lejlighed til at erhverve sig den fornødne viden om eller uddannelse i sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal give sikkerhedsgrupperne og sikkerhedsudvalget lejlighed til at deltage i planlægningen for så vidt angår spørgsmål om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Stk. 5. I virksomheder, hvor der i medfør af § 6 er oprettet en eller flere sikkerhedsgrupper, men ikke skal oprettes sikkerhedsudvalg efter § 7, skal arbejdsgiveren sørge for, at de opgaver, som hører under et sikkerhedsudvalg, varetages effektivt i samarbejde med sikkerhedsgruppen eller -grupperne.

§ 19. Arbejdsgiveren skal sørge for, at samarbejde om sikkerhed og sundhed efter kapitel 2 kan finde sted, samt deltage i samarbejdet.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 575 af 21. juni 2001 om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde

§ 7. Arbejdslederen for en afdeling eller et arbejdsområde skal sammen med en sikkerhedsrepræsentant, der er valgt af alle ansatte i afdelingen eller arbejdsområdet, danne en sikkerhedsgruppe for den pågældende afdeling eller det pågældende arbejdsområde.

Stk. 2. Afdelinger eller arbejdsområder med 1-9 ansatte kan organiseres i en fælles sikkerhedsgruppe eller en i øvrigt eksisterende gruppe.

Stk. 3. Afdelinger eller arbejdsområder, hvor de ansatte udelukkende eller hovedsagelig er beskæftiget med kontorarbejde eller andet administrativt arbejde, kan uanset

Regler

antallet af ansatte organiseres i en fælles sikkerhedsgruppe eller tilsluttes en i øvrigt eksisterende gruppe. Hvor det samlede antal ansatte er 50 eller derover, skal der normalt oprettes flere sikkerhedsgrupper.

Stk. 4. Hvor de i stk. 1, 2 og 3 nævnte afdelingers art eller arbejdsområdets størrelse eller beliggenhed gør det hensigtsmæssigt, skal der dog oprettes flere sikkerhedsgrupper.

...

Dispensation fra kravet om introduktionsuddannelse

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om afslag på dispensation om undtagelse fra kravet om obligatorisk introduktionsuddannelse for en medarbejder ansat hos en BST.

Ved et kontrolbesøg på en BST konstaterede DANAK, at en medarbejder, der havde været ansat i flere år, ikke havde gennemført den obligatoriske introduktionsuddannelse. BST'en søgte herefter om dispensation fra kravet om introduktionsuddannelse. BST'en anførte blandt andet, at medarbejderen havde været ansat i fire år, og at en introduktionsuddannelse var helt overflødig.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afslag på dispensation, idet nævnet ikke fandt, at den pågældende medarbejder opfyldte betingelserne for at få dispensation fra kravet om obligatorisk introduktionsuddannelse.

Nævnet bemærkede, at reglerne ikke indeholdt mulighed for at inddrage medarbejderens ansættelsesforhold ved BST'en i vurderingen af, om der skulle gives en dispensation, og at medarbejderens ansættelsesforhold forud for ansættelsen ikke kunne sidestilles med 3 års ansættelse ved en bedriftssundhedstjeneste. (j.nr. 2002-10-0090)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999 med senere ændringer

§ 13. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at der ved virksomheder, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed taler for det, skal oprettes en bedriftssundhedstjeneste.

Stk. 2. For grupper af virksomheder kan arbejdsministeren under tilsvarende betingelser fastsætte regler om, at der skal oprettes en fælles bedriftssundhedstjeneste.

Stk. 3. En bedriftssundhedstjeneste skal godkendes efter regler fastsat af arbejdsministeren. Arbejdsministeren kan henlægge opgaven med at godkende en bedriftssundhedstjeneste til en bestemt offentlig myndighed og fastsætte regler om betaling for godkendelsen.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om bedriftssundhedstjenestens opbygning, opgaver,

funktion og finansiering. Dette gælder såvel bedriftssundhedstjenester efter stk. 1 og 2 som bedriftssundhedstjenester, der etableres frivilligt. Bedriftssundhedstjenestens opgaver kan udvides til at omfatte miljøspørgsmål og sundhedsfremme i direkte tilknytning til virksomhederne. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler, der sikrer løsningen af virksomhedernes arbejdsmiljøspørgsmål.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 750 af 24. august 2001 om bedriftssundhedstjeneste

Bilag 2B Retningslinier for kontrol af bedriftssundhedstjenester

8. Bedriftssundhedstjenesten skal kunne dokumentere, at

- personale med tilknytning til faglig rådgivning af virksomhederne

inden 1 år efter ansættelsen har gennemført et introduktionsforløb, som består af en ekstern introduktionsuddannelse af mindst 9 dages varighed og praktisk oplæring. Uddannelsen skal indeholde undervisning i bedriftssundhedstjenestens funktion og arbejdsområder samt regler om arbejdsmiljø.

- fagligt og ledende personale desuden inden 3 år efter ansættelsen har gennemført en ekstern metodeuddannelse af mindst 7 dages varighed. Uddannelsen skal indeholde undervisning i metode og praksis for rådgivning af virksomheder samt organisationsteori og løsning af bedriftssundhedstjenestens opgaver.

- fagligt personale herudover inden 3 år efter ansættelsen har gennemført en faglig efteruddannelse af mindst 10 dages varighed. Uddannelsen skal indeholde undervisning i de faglige områder, som det

Regler

pågældende personale yder rådgivning inden for.

Undtaget er personale, der allerede har gennemført de foreskrevne uddannelser, og personale, som tidligere har været ansat i mindst 3 år i en bedriftssundhedstjeneste eller lignende.

Tilslutning til eller etablering af BST

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at virksomheden skulle tilslutte sig eller etablere BST for samtlige ansatte.

Der var tale om et værktøjs-sliberi, der var tildelt branchekoden „285200 Almindelige maskinforbearbejdningsprocesser“.

Virksomheden anførte, at der p.t. var 2 deltidsansatte i flexjob, hvoraf den ene var sygemeldt. Arbejdsopgaverne var specielt tilrettet de ansattes handicap i samarbejde med terapeuter fra kommunen. Endelig anførte virksomheden, at såfremt der skulle bruges tid og penge på BST, kunne kommunen ikke regne med, at virksomheden stod til rådighed med praktikpladser og jobtræningsprogrammer.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at virksomheden på bag-

grund af branchekoden var omfattet af kravet om etablering af BST. Nævnet bemærkede, at det forhold, at virksomheden kun beskæftigede 2 ansatte i flexjob, herunder de særlige vilkår vedrørende ansættelserne, ikke var afgørende for pligten til at tilslutte sig eller etablere BST. Antallet af beskæftigede havde alene betydning for, hvor mange ansatte virksomheden skulle tilmelde sig med, herunder størrelsen af kontingentet, der skulle betales til BST. (j.nr. 2003-10-0029)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 13. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at der ved virksomheder, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed taler for det, skal oprettes en bedriftssundhedstjeneste.

...

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 750 af 24. august 2001 om bedriftssundhedstjeneste med senere ændringer

§ 2. Alle virksomheder med ansatte har pligt til at tilslutte sig eller etablere en godkendt bedriftssundhedstjeneste, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I bilag 1 er angivet fra hvilket tidspunkt denne pligt gælder under hensyn til virksomhedens branchetilhørsforhold.

Stk. 3. Hvis virksomheden, jf. stk. 2, ikke har pligt til at tilslutte sig

eller etablere en bedriftssundhedstjeneste, men vælger at gøre dette alligevel, gælder reglerne i denne bekendtgørelse ligeledes.

§ 39. Direktøren for Arbejdstilsynet kan i enkelttilfælde, hvor særlige forhold foreligger, tillade afvigelser fra bestemmelserne i bekendtgørelsen.

Bilag 1

Hovedbrancher, der fra 1. oktober 2001 og til 1. januar 2002 omfattes af pligten til at tilslutte sig eller oprette en bedriftssundhedstjeneste efter denne bekendtgørelse

...

1. januar 2002

Industri

...

285200 Almindelig maskinforbearbejdningsprocedure på kontraktbasis

...

Påbud om, at buskørsel skulle planlægges og tilrettelægges sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt

Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede Arbejdstilsynets afgørelse om, at buskørslen på en bestemt rute var tilrettelagt på en sikkerheds- og sundhedsmæssigt uforsvarlig måde.

Efter at have kørt som passager på en bestemt busrute afgav Arbejdstilsynet påbud om, at buskørslen på denne rute skulle tilrettelægges, så unødige fysiske belastninger af chaufførerne blev undgået. Arbejdstilsynet vurderede, at belastningen i forbindelse med gennemkørsel af rundkørslerne var unødig og særligt belastende for arme, nakke og skulder, og at belastningen kunne nedbringes eller fjernes med forholdsvis enkle midler.

Kommunen klagede over påbudet og anførte blandt andet, at den pågældende strækning med ni rund-

kørsler og to deleheller med kort indbyrdes afstand almindeligvis kun blev gennemkørt 2-4 gange dagligt af den enkelte chauffør.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke, at buskørslen på den pågældende rute var tilrettelagt på en sikkerheds- og sundhedsmæssig uforsvarlig måde. Nævnet vurderede, at belastningen under arbejdet muligvis kunne anses som unødig, men at kørslen ikke udgjorde en sundhedsskadelig belastning af chaufførerne. Nævnet lagde vægt på, at der ikke var tale om repetitivt arbejde, da der var tale om ca. 4. minutters kørsel på den omhandlede strækning højst 6 gange dagligt. Nævnet lagde videre vægt på, at skulderens stilling ved udførelsen af drejebævelserne gennem rundkørslerne og delehellerne ikke kunne anses for at være i en så kritisk stilling, at der var evidens for

sundhedsmæssig skade. Endelig lagde nævnet vægt på, at buskørsel generelt er et koncentrationskrævende og skulderbelastende arbejde, og at de berørte buschauffører havde mulighed for at fravælge den pågældende rute og få tildelt andre ruter. (j.nr. 2002-10-0071)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 867 af 13. oktober 1994 om arbejdets udførelse med senere ændringer

§ 4. Arbejdet skal i alle led planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Planlægningen og tilrettelæggelsen af arbejdet skal ske under hensyntagen til de forebyggelsesprincipper, der er angivet i bilag 3. Det skal iagttages, at der ikke foreskrives eller forud-

sættes anvendt konstruktioner, planudformninger, detailløsninger og arbejdsmetoder, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed ved arbejdets udførelse. Endvidere skal det sikres, at de samlede påvirkninger i arbejdsmiljøet på kort eller lang sigt ikke forringer de ansattes sikkerhed eller sundhed.

§ 7. Arbejdet skal i alle led udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de fysiske, ergonomiske og psykosociale forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed.

Stk. 2. Ved arbejde, som virker fysisk eller psykisk skadeligt eller belastende på kort eller lang sigt, kan Arbejdstilsynet stille krav om, at særlige arbejdsmiljømæssige foranstaltninger skal gennemføres. Sådanne foranstaltninger kan være

særlige velfærdsforanstaltninger og andre arbejdsmiljømæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge sygdom, nedslidning, ulykker m.v.

Stk. 3. Hvor arbejdet i særlig grad kan bringe sikkerhed eller sundhed i fare, kan Arbejdstilsynet, hvor denne fare ikke kan imødegås på anden måde, stille krav om pauser og begrænset arbejdstid for dette arbejde. Samme krav kan stilles, hvor der anvendes særligt arbejdstøj og personlige værnemidler.

§ 17. Unødige fysiske belastninger samt uhensigtsmæssige arbejdsstillinger eller bevægelser skal undgås. Belastningen under arbejdet skal derfor være så lille, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænser skal overholdes.

Regler

Bilag 3

Generelle forebyggelsesprincipper

(Jf. artikel 6.2 i Rådets direktiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet)

- 1) forhindring af risici
- 2) Evaluering af risici, som ikke kan forhindres
- 3) bekæmpelse af risici ved kilden
- 4) tilpasning af arbejdet til mennesket, navnlig for så vidt angår udformningen af arbejdspladsen samt valg af arbejdsudstyr og arbejds- og produktionsmetoder, i særdeleshed med henblik på at begrænse monotont arbejde og arbejde i en bestemt rytme og at mindske virkningerne af sådant arbejde på helbredet
- 5) hensyntagen til den tekniske udvikling
- 6) udskiftning af det, der er farligt med noget, der er ufarligt eller mindre farligt
- 7) planlægning af forebyggelsen for at gøre den til en sammenhængende helhed, inden for hvilken forebyggelsen omfatter teknik, tilrettelæggelse af arbejdet, arbejdsforhold, sociale relationer og påvirkning fra faktorer i arbejdsmiljøet
- 8) vedtagelse af foranstaltninger til kollektivt beskyttelse frem for foranstaltninger til individuel beskyttelse
- 9) hensigtsmæssig instruktion af arbejdstagerne.

Dispensation fra kravet om kranførercertifikat

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afslag på ansøgning om dispensation fra kravet om kranførercertifikat.

En virksomhed ansøgte om dispensation for en medarbejder fra kravet om kranførercertifikat, idet der var ventetid på at komme på et certifikatgivende AMU-kursus. Den pågældende medarbejder havde ikke erfaring fra lignende arbejde. Virksomheden gjorde opmærksom på, at medarbejderens manglende mulighed for at komme på kursus var en alvorlig trussel for hans ansættelsesforhold, idet han så ikke kunne bruges til det, han var ansat til.

Nævnet lagde vægt på, at medarbejderen ikke havde erfaring med lignende arbejde, og fandt således ikke, at det var forsvarligt at imødekomme anmodningen om dispensation fra kravet om kranførercertifikat. Nævnet bemærkede, at det af § 5 i bekendtgørelsen om

kranførercertifikat fremgik, at det skulle skønnes såvel rimeligt som forsvarligt, hvis kravet i § 1 om besiddelse af certifikat skulle fraviges. Nævnet fandt ikke, at det af virksomheden anførte om, at der var ventetid på at komme på AMU-kursus, og at medarbejderen ellers risikerede afskedigelse, understøttede, at bekendtgørelsens § 1 skulle fraviges. (j.nr. 2002-10-0084)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 41. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om,

- 1) at arbejder, der kan medføre betydelig fare for ulykker eller sygdom, kun må udføres af personer, der har gennemgået en nærmere angivet uddannelse, aflagt en prøve eller opnået en bestemt alder,
- 2) beskæftigelse af personer med legemlige eller åndelige mangler eller lidelser, der kan indebære øget fare for ulykker eller sygdom ved visse arbejder,
- 3) begrænsninger i adgangen til at lade ansatte arbejde alene.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 509 af 15. oktober 1976 om kranførercertifikat med senere ændringer

§ 1. Mekanisk drevne kraner og lignende hejsemidler, som kan løfte en byrde fri af underlaget, og som har mindst een mekanisk bevægelse ud over hejse- og firebevægelsen, må kun føres af personer, der er i besiddelse af et certifikat, der er udstedt af direktøren for arbejdstilsynet.

§ 2. Undtaget fra bekendtgørelsen er:

1. Kraner og lignende hejsemidler, hvor byrden transporteres således, at det er udelukket, at fald eller svingning af byrden kan forvolde personskade.
2. Kraner og lignende hejsemidler, der anvendes til serieløft med et til formålet afpasset løftegrej, såsom løft af ensartede emner som led i en afgrænset arbejdsproces og med en maksimal

løftehøjde, det vil sige højden fra underlaget til byrdens nederste punkt, på 1,5 m.

3. Kraner og lignende hejsemidler, som for eksempel traverskraner, hvor belastningen af byrden altid falder inden for kranens understøttelsesflade, således at byrden ikke vil bibringe kranen et væltende moment, og hvor den maksimalt tilladelige belastning ikke er over 5000 kg.
4. Konsolkraner til værkstedsbrug med en maksimalt tilladelig belastning på ikke over 5000 kg.
5. Lastbilmonterede kraner på ikke over 8 tonsmeter.
6. Hejsemidler ombord på skibe.

§ 5. Direktøren for arbejdstilsynet kan i enkelttilfælde tillade afvigelse fra denne bekendtgørelse, når det skønnes rimeligt og forsvarligt.

Påbud om, at arbejdet i en Børn og Unge Rådgivning skulle udføres sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at arbejdet i en kommunes Børn- og Unge Rådgivning skulle planlægges, tilrettelægges og udføres sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt på både kort og langt sigt.

En undersøgelse af det psykiske arbejdsmiljø i en kommunes Børn- og Unge Rådgivning resulterede i en rapport og et varsel om påbud vedrørende rådgivningens psykiske arbejdsmiljø.

Arbejdstilsynet vurderede, at arbejdet med familierådgivning ikke var planlagt, tilrettelagt og udført, så det var sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Manglende balance mellem krav i arbejdet og de ansattes ressourcer forøgede risikoen for udvikling af udbrændthed, psykisk træthed og stress. Samtidig var der en række forværende faktorer i arbejdet, og der var risiko for, at de konstaterede arbejdsmiljøproblemer

kunne medføre psykiske arbejds-skader både på kort og langt sigt.

Arbejdstilsynet vurderede, at den af kommunen efterfølgende udarbejdede handlingsplan imødekom de i rapporten beskrevne arbejdsmiljøproblemer. Der blev derfor fastsat en frist på 4 måneder til løsning af problemerne.

Dagen før udløbet af fristen modtog Arbejdstilsynet en effektiv vurdering af handlingsplanen. Det fremgik heraf, at ledelse og medarbejdere var uenige om effekten af de iværksatte tiltag på fire af handlingsplanens 15 punkter. Resultatet af en ny undersøgelse var en konstatering af, at der fortsat var arbejdsmiljøproblemer af uløst karakter, herunder en meget stor arbejdsbelastning.

Arbejdstilsynet udstedte herefter påbud om forbedring af det psykiske arbejdsmiljø. Påbuddet var formuleret bredt og påbød ikke

bestemte tiltag, men foreslog en bred vifte af handlemuligheder for kommunen.

Kommunen anførte i klagen, at der fortsat blev arbejdet videre med det psykiske arbejdsmiljø, men det var svært at vide, hvornår kommunen havde gjort nok for at opfylde påbuddet.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, og lagde ved afgørelsen vægt på, at kommunens høringssvar var citeret i påbuddet som en handlingsplan med 7 punkter. Nævnet fandt således, at Arbejdstilsynets vurdering af sagen havde omfattet den handlingsplan, som kommunen selv havde fremsat, selv om Arbejdstilsynet ikke foretog en egentlig vurdering af selve handlingsplanens mere præcise indhold.

Nævnet lagde videre vægt på, at Arbejdstilsynet efter lovens § 38 havde mulighed for at kræve, at

arbejdet „planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det er sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt“, og at denne bestemmelse omfattede arbejde generelt, herunder også psykiske forhold ved arbejdet.

Nævnet vurderede, at både ledelsen og socialrådgiverne var enige om, at sagsantallet steg mærkbart, at sekretariatsfunktionen i Børn og Unge Rådgivningen var så langt bagud med skrivning, at lovkrav om handleplansmøder i børn og unge sager i visse tilfælde ikke kunne overholdes, at en vikar blev sygemeldt i én måned efter kun at have været ansat i tre måneder, og at en nyligt udarbejdet sagstøngderegistreringsmodel ikke blev anvendt på grund af manglende tid dertil.

Nævnet fandt således, at Arbejdstilsynet på baggrund af de fortsatte uløste problemer, var berettiget til at viderebehandle sagen ved udstedelse

af et påbud i stedet for at indgå i en fortsat dialog med kommunen. Nævnet fandt, at Arbejdstilsynet ved at give et generelt påbud samt en række mulige løsningsforslag havde givet udtryk for, hvilket niveau problemerne burde løses på, men at det var op til kommunen om den ville anvende forslagene eller anvende andre løsninger efter eget valg. (j.nr. 2003-10-0011)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 867 af 13. oktober 1994 om arbejdets udførelse

§ 4. Arbejdet skal i alle led planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Det skal iagttages, at der ikke foreskrives eller forudsættes anvendt konstruktioner, planudformninger, detal-løsninger og arbejdsmetoder, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed ved

arbejdets udførelse. Endvidere skal det sikres, at de samlede påvirkninger i arbejdsmiljøet på kort eller lang sigt ikke forringer de ansattes sikkerhed eller sundhed.

§ 7. Arbejdet skal i alle led udføres sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed.

Stk. 2. Ved arbejde, som virker fysisk eller psykisk skadeligt eller belastende på kort eller lang sigt, kan Arbejdstilsynet stille krav om, at særlige arbejdsmiljømæssige foranstaltninger skal gennemføres. Sådanne foranstaltninger kan være særlige velfærdsforanstaltninger og andre arbejdsmiljømæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge sygdom, nedslidning, ulykker m.v.
...

§ 4, stk. 1, blev ændret til følgende ved Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 1017 af 17. december 1997 om ændring af bekendtgørelse om arbejdets udførelse:

§ 4. Arbejdet skal i alle led planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Planlægningen og tilrettelæggelsen af arbejdet skal ske under hensyntagen til de forebyggelsesprincipper, der er angivet i bilag 3. Det skal iagttages, at der ikke foreskrives eller forudsættes anvendt konstruktioner, planudformninger, detal-løsninger og arbejdsmetoder, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed ved arbejdets udførelse. Endvidere skal det sikres, at de samlede påvirkninger i arbejdsmiljøet på kort eller lang sigt ikke forringer de ansattes sikkerhed eller sundhed.

§ 7, **stk. 1**, blev ændret til følgende ved Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 866 af 4. oktober 2001 om ændring af bekendtgørelse om arbejdets udførelse:

§ 7. Arbejdet skal i alle led udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de fysiske, ergonomiske og psykosociale forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed.

Manuel montage af gipsplader

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at arbejde med montage af gipsplader skulle plan-, tilrettelægges og udføres, så det var sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle sikre, at arbejdet med montage af gipsplader blev plan- og tilrettelagt, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Tunge løft skulle undgås. En interesseorganisation klagede på vegne af virksomheden og kritiserede, at Arbejdstilsynet med kort varsel havde skærpet sin praksis vedrørende tunge løft i bygge- og anlægsbranchen. Der fandtes for tiden ikke de nødvendige tekniske hjælpemidler. Brugbare og langsigtede løsninger på dette problem kunne kun opnås, hvis alle interessenter samarbejdede om en problemløsning og implementering, hvilket kunne ske i en arbejdsgruppe nedsat af Branchearbejds-

miljørådet. Klager understregede, at det pågældende arbejde var planlagt ud fra god branchepraksis og at gipspladerne blev håndteret af to mænd under opsætningen, samt at der desuden blev anvendt en lift til montering over den første række af plader.

Arbejds miljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at arbejdet med montage af gipsplader skulle plan- og tilrettelægges, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejds miljøklagenævnet lagde vægt på, at løft og bæring af gipsplader under de i sagen oplyste forhold kunne være en sundhedsskadelig påvirkning af skuldre, arme og ryg på kortere og længere sigt. Nævnet fandt desuden, at Arbejdstilsynet havde givet en tilstrækkelig vejledning i niveauet for efterkommelsen. Det var således i påbudets vejledning angivet, at niveauet for tekniske hjælpemidler var anvendelse af montagelift eller

lignende. Nævnet var dog indstillet på at meddele fristforlængelse til virksomheden, såfremt den ansøgte herom og godtgjorde, at ønsket om fristforlængelse skyldtes f.eks. leverancevanskeligheder, teknisk tilpasning eller lignende. (j.nr. 2003-10-0031)

Arbejds miljøklagenævnet meddelte senere fristforlængelse til virksomheden, jf. j.nr. 2003-10-0064 og omtalen i afsnittet om efterkommelsesfrister.

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

...

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 492 af 20. juni 2002 om arbejdets udførelse

§ 7. Arbejdet skal i alle led udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de fysiske, ergonomiske og psykosociale forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed.

Stk. 2. Ved arbejde, som virker fysisk eller psykisk skadeligt eller belastende på kort eller lang sigt, kan Arbejdstilsynet stille krav om, at

særlige arbejdsmiljømæssige foranstaltninger skal gennemføres. Sådanne foranstaltninger kan være særlige velfærdsforanstaltninger og andre arbejdsmiljømæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge sygdom, nedslidning, ulykker m.v.

Stk. 3. Hvor arbejdet i særlig grad kan bringe sikkerhed og sundhed i fare, kan Arbejdstilsynet, hvor denne fare ikke kan imødegås på anden måde, stille krav om pauser og begrænset arbejdstid for dette arbejde. Samme krav stilles, hvor der anvendes særligt arbejdstøj og personlige værnemidler.

...

§ 10. Ved udførelsen af arbejdet skal det sikres,

1) at udformning af arbejdspladser, inventar, tekniske hjælpemidler samt valg af arbejds- og produktionsmetoder så vidt muligt passer til de personer, der skal benytte disse,

2) at egnede og effektive hjælpemidler, såsom løfteanordninger og transportmidler m.v., er tilgængelige i det omfang, det er nødvendigt, for at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

...

§ 17. Unødige fysiske belastninger samt uhensigtsmæssige arbejdsstillinger eller bevægelser skal undgås. Belastningen under arbejdet skal derfor være så lille, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænser skal overholdes.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 1164 af 16. december 1992 om manuel håndtering

§ 3. Arbejde med manuel håndtering skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Regler

Stk. 2. Manuel håndtering, der kan indebære risiko for sikkerhed eller sundhed, skal undgås ved hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, herunder anvendelse af tekniske hjælpemidler.

Stk. 3. Hvis dette ikke er muligt, skal der træffes effektive foranstaltninger til imødegåelse af risikoen.

§ 6. Egnede tekniske hjælpemidler skal bruges, når det er muligt og hensigtsmæssigt, og altid når den manuelle transport indebærer fare for sikkerhed eller sundhed.

Transport af gipsplader

Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at transport af gipsplader skulle plan-, tilrettelægges og udføres, så det var sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Egnede tekniske hjælpemidler skulle anvendes.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden ved arbejdet med transport af gipsplader skulle planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det var sikkerheds og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Det blev derfor påbudt virksomheden, at transport af gipsplader skulle udføres ved hjælp af egnede tekniske hjælpemidler og at tunge løft skulle undgås. En interesseorganisation klagede på vegne af virksomheden og kritiserede, at Arbejdstilsynet med kort varsel havde skærpet sin praksis vedrørende tunge løft i bygge- og anlægsbranchen. Der fandtes for tiden ikke de nødvendige tekniske hjælpe-

midler. Brugbare og langsigtede løsninger på dette problem kunne kun opnås, hvis alle interessenter arbejdede sammen om en problemløsning og implementering, hvilket kunne ske i en arbejdsgruppe nedsat af Branchearbejdsmiljørådet. Klager understregede, at det pågældende arbejde var planlagt ud fra god branchepraksis og at gipspladerne blev transporteret ved hjælp af en specialudviklet vogn, der blev trukket/skubbet af de ansatte.

Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at arbejdet med transport af gipsplader skulle plan- og tilrettelægges, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Arbejdsmiljøklagenævnet lagde vægt på, at transport af gipsplader under de i sagen oplyste forhold kunne være en sundhedsskadelig påvirkning af skuldre, arme og ryg på kortere og længere sigt. Nævnet fandt desuden, at Arbejdstilsynet havde givet en

tilstrækkelig vejledning i niveauet for efterkommelsen. Det var således i påbudets vejledning angivet, at niveauet for tekniske hjælpemidler var anvendelse af mekanisk drevet transportvogn eller lignende. Nævnet var dog indstillet på at meddele fristforlængelse til virksomheden, såfremt den ansøgte herom og godtgjorde, at ønsket om fristforlængelse skyldtes f.eks. leverancevanskeligheder, teknisk tilpasning eller lignende. (j.nr. 2003-10-0032)

Arbejdsmiljøklagenævnet meddelte senere fristforlængelse til virksomheden, jf. j.nr. 2003-10-0063 og omtalen i afsnittet om efterkommelsesfrister.

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

...

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 492 af 20. juni 2002 om arbejdets udførelse

§ 7. Arbejdet skal i alle led udføres fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de fysiske, ergonomiske og psykosociale forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed.

...

§ 17. Unødige fysiske belastninger samt uhensigtsmæssige arbejds-

stillinger eller bevægelser skal undgås. Belastningen under arbejdet skal derfor være så lille, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænser skal overholdes.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 1164 af 16. december 1992 om manuel håndtering

§ 3. Arbejde med manuel håndtering skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Manuel håndtering, der kan indebære risiko for sikkerhed eller sundhed, skal undgås ved hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, herunder anvendelse af tekniske hjælpemidler.

Stk. 3. Hvis dette ikke er muligt, skal der træffes effektive foranstaltninger til imødegåelse af risikoen.

...

§ 6. Egnede tekniske hjælpemidler skal bruges, når det er muligt og hensigtsmæssigt, og altid når den manuelle transport indebærer fare for sikkerhed eller sundhed.

Forbud mod recirkulation af procesluft fra pulver svejsning

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at der ikke måtte ske recirkulering til arbejdsrummet af udsuget luft fra svejsning med pulver fra Esab pulverkraner.

En virksomhed foretog pulver svejsning, hvor pulverstøvet bagefter blev bortsuget for at blive genanvendt. Udsugningsluften blev ført gennem et filter, og blev recirkuleret til arbejdsrummet.

Tilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle træffe foranstaltninger, så de ansatte ikke indåndede pulverstøvet. Der blev lagt vægt på, at det fine støv kunne passere filtret, og at der kunne opstå utætheder i filtret. Tilsynet oplyste ved oversendelsen af sagen, at der ved udsugningen var tale om procesventilation, og at recirkulationen medførte en generende luftforurening.

Virksomheden gjorde i klagen gældende, at der ikke var tale om procesventilation og udsugning af forurening, men om transport og genanvendelse af pulverstøv.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at der ikke måtte ske recirkulering til arbejdsrummet af udsuget luft fra pulver svejsningen. Nævnet lagde vægt på, at der ved recirkulationen af pulverstøv var risiko for, at støvet passerede filtret og blev ført tilbage til arbejdsrummet. Klagenævnet lagde videre vægt på, at en forurening af luften ved recirkulering var en unødigt påvirkning, der skulle undgås efter § 16 i bekendtgørelsen om arbejdets udførelse. (j.nr. 2003-10-0007)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

§ 35. Hvis det ikke kan hindres, at der ved en arbejdsproces sker udvikling af luftarter, støv eller lignende, der er sundhedsskadelige eller eksplosive, eller udvikling af røg, mikroorganismer, aerosoler, ildelugt eller anden generende luftforurening, skal der etableres en mekanisk udsugning, der så vidt muligt fjerner forureningen på det sted, hvor den udvikles. Samtidig

skal der tilføres frisk erstatningsluft af passende temperatur.

...

Stk. 3. Den udsugede luft må ikke føres tilbage til arbejdsrummet eller andre lokaler, jf. dog stk. 4 og stk. 5.

...

§ 37. Ventilationsanlæg skal være konstrueret og installeret således, at de ikke i sig selv tilfører arbejdsstedet sundhedsskadelige stoffer og materialer, herunder mikroorganismer. De skal være velfungerende, f.eks. med afbalancerede indblæsnings- og udsugningsmængder.

Stk. 2. Afkastningsluften skal føres ud i det fri. Afkast skal placeres således, at mindst mulig afkastluft suges ind ved udeluftindtag gennem vinduer og døre eller giver anledning til gener på arbejdsstedet i øvrigt.

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 492 af 20. juni 2002 om arbejdets udførelse

§ 16. Unødig påvirkning fra stoffer og materialer skal undgås. Påvirkningen fra stoffer og materialer under arbejdet skal derfor nedbringes så meget, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænseværdier skal overholdes.

Afslag på dispensation fra kravet om dagslystilgang

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afslag på dispensation fra kravet om tilstrækkeligt dagslys i arbejdsrum.

Arbejdstilsynet udstedte oprindeligt påbud om, at 4 kontorer i en virksomhed skulle indrettes med dagslystilgang, idet det var vurderet, at dagslysfaktoren for kontorerne ikke oversteg 2%, hvilket betød, at lysmængden i kontorerne var mindre end 2% af lysmængden i det fri.

Arbejds miljøklagenævnet hjemviste i første omgang afgørelsen til fornyet behandling, idet nævnet var af den opfattelse, at sagen skulle belyses nærmere ved undersøgelser, prøver og besigtigelser ved særligt sagkyndige, der skulle konstatere, om arbejdsforholdene var sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarlige.

Kontorerne havde ikke direkte tilgang til dagslys, idet de havde vindue ud til en „atriumgård“ og en

„vinterhave“, der begge var overdækket med gennemsigtige plastplader, der med tiden var blevet matte og tilsmudsede. Kontorerne blev brugt til almindeligt kontorarbejde, hvoraf hovedparten foregik på computer.

En efterfølgende undersøgelse udført af BST over 3 dage viste, at der på de tre opmålingssteder (arbejdsfladen direkte foran vinduet, direkte foran tastatur og arbejdsfladen ved siden af PC) på de 4 kontorer var en daglysfaktor, der lå væsentligt under 2%. Den højst målte gennemsnitlige daglysfaktorprocent var således 1,53, som blev målt i det 4. kontor.

Virksomheden søgte efterfølgende om dispensation fra kravet om dagslystilgang med henvisning til, at lokalerne mindede om de torve, man kan se i storcentre. Virksomheden henviste til At-cirkulæreskrivelse nr. 3/99, hvoraf der fremgik nærmere om dispensationsmuligheder.

Endvidere påpegede virksomheden, at lokalerne var lovligt indrettet før 1. januar 1993.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afslag på dispensation. Nævnet henviste til fortolkningen af begrebet „tilstrækkeligt dagslys“ i At-cirkulæreskrivelse nr. 3/99, hvorefter forholdene efter omstændighederne kunne anses for forsvarlige, når det ved beregning eller måling kunne eftervises, at der var en daglysfaktor på 2% ved arbejdspladserne.

Arbejds miljøklagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at de foretagne målinger lå væsentligt under grænsen på 2%, hvorfor tilgangen af dagslys i de 4 kontorer ikke kunne anses som sundhedsmæssigt forsvarlige. Nævnet lagde videre vægt på, at de berørte medarbejdere brugte det meste af deres arbejdsdag på kontorerne.

Nævnet bemærkede, at der uanset det forhold, at kontorerne var lovligt opført efter de regler, der var gældende før 1. januar 1993, hvor kravet om, at et arbejdsrum skal have en sådan tilgang af dagslys, at det er velbelyst trådte i kraft, fandtes en særlig hjemmel i bekendtgørelsens § 71 til at give påbud til en virksomhed om at opfylde de gældende krav om tilstrækkelig dagsbelysning. Dette kunne f.eks. ske, såfremt der var særlige sikkerheds- eller sundhedsmæssige hensyn at tage. Endelig bemærkede nævnet, at det forhold, at opfyldelse af et påbud kan medføre en økonomisk byrde for en virksomhed, ikke kan friholde denne for at overholde reglerne. (j.nr. 2003-10-0023)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 15. Arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige. Der henvises her særlig til

- 1) kapitel 5 om arbejdets udførelse,
- 2) kapitel 6 om indretning af arbejdsstedet,
- 3) kapitel 7 om tekniske hjælpemidler m.v.,
- 4) kapitel 8 om stoffer og materialer.

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

§ 25. Arbejdsrum skal have en sådan tilgang af dagslys, at de er velbelyste. Vinduer og ovenlys skal være udført, placeret og eventuelt afskærmet således, at de ikke medfører blænding, overophedning eller generende kuldenedfald.

...

§ 66. Direktøren for Arbejdstilsynet kan, hvor særlige forhold foreligger, tillade afvigelser fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse, når det skønnes rimeligt og forsvarligt, og i det omfang, det er foreneligt med Rådets direktiv nr. 89/654/EØF af 30. december 1989 om foranstaltninger til forbedring af arbejdstageres sikkerhed under arbejdet.

§ 69. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. februar 2001.

§ 70...

Stk. 2. § 25, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på virksomheder, der inden 1. januar 1993 lovligt efter de hidtil gældende arbejdsmiljøregler har arbejdsrum indrettet i lokaler uden dagslys eller med begrænset tilgang heraf eller uden udsyn, dog f.s.v.a. § 25, stk. 1, kun hvis de bygningsmæssige forhold ikke giver mulighed herfor.

...

§ 71. Uanset § 70, stk. 2-3, kan Arbejdstilsynet påbyde en virksomhed at opfylde de heri nævnte bestemmelser inden en rimelig frist, hvis særlige sikkerheds- eller sundhedsmæssige hensyn taler herfor.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 1163 af 16. december 1992 om faste arbejdssteders indretning

§ 69. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1993.

Kontrolanordninger på procesventilation

Arbejds miljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse om, at en frisørsalons procesudsugninger skulle være forsynet med kontrolanordninger med alarm.

Arbejdstilsynet afgav påbud om, at en frisørsalons procesudsugninger til fjernelse af luftforurening fra kemiske hårbehandlinger skulle være forsynet med en kontrolanordning med alarm. I klagen blev det gjort gældende, at påbudet var ugyldigt, da Arbejdstilsynet ikke havde foretaget partshøring af virksomheden før påbudets afgivelse. Klager fandt desuden, at Arbejdstilsynet ikke havde dokumenteret, at der var tale om sundhedsskadelige virkninger af de kemiske hårbehandlinger og gjorde videre gældende, at der var sket kontinuerlige forbedringer med de i frisørfaget anvendte produkter. Endelig havde klager ikke kendskab til, at der i

andre EU-lande blev stillet krav om procesventilation og kontrolanordninger.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at hjemvise sagen, idet det fandt, at påbudet led af væsentlige mangler. Nævnet fandt, at Arbejdstilsynet ikke i forbindelse med tilsynsbesøgene havde konstateret, hvorvidt de ansatte i frisørsalonen konkret udsattes for en sundhedsskadelig eller generende luftforurening. Nævnet fandt, at der endvidere burde været foretaget en skriftlig partshøring ved tilsynets to tilsynsbesøg i frisørsalonen. Nævnet lagde vægt på, at der ikke havde været tale om forholdsvis enkle og overskuelige faktuelle oplysninger, samt at det desuden ikke havde fremgået klart, at arbejdsmiljøreglerne var overtrådt.

Nævnet fandt dog, at den manglende partshøring ikke betød, at påbudet var ugyldigt, da virksomheden efterfølgende var blevet hørt

af nævnet i sagen. Nævnet fandt desuden, at det ikke havde betydning for sagens afgørelse, om andre EU-lande stillede krav til frisørsaloner om procesventilation og kontrolanordninger. Nævnet bemærkede, at dette alene tog stilling til danske regler. Endelig gjorde klagenævnet opmærksom på, at det forhold at de anvendte kosmetiske produkter var omfattet af bekendtgørelsen om kosmetiske produkter, ikke berørte de bestemmelser, der fulgte af anden lovgivning vedrørende kemiske stoffer og produkter. (j.nr. 2003-10-0012)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

§ 35. Hvis det ikke kan hindres, at der ved en arbejdsproces sker udvikling af luftarter, støv eller lignende, der er sundhedsskadelige eller eksplosive, eller udvikling af røg, mikroorganismer, aerosoler, ildlugt eller anden generende luftforurening, skal der etableres en mekanisk udsugning, der så vidt muligt fjerner forureningen på det sted, hvor den udvikles. Samtidig skal der tilføres

frisk erstatningsluft af passende temperatur.

...

Stk. 8. De i stk. 1 og 2 nævnte ventilationsanlæg skal være forsynet med en kontrolanordning, der angiver utilstrækkelig funktion. Ventilationsanlæg, omfattet af undtagelsen i stk. 4 og stk. 5, skal endvidere være konstrueret således, at recirkulation automatisk frakobles eller produktionen stoppes, hvis rensningen er utilstrækkelig.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 518 af 17. juni 1994 om sikkerhedsskiltning og anden form for signalgivning

§ 3. Hvor der under arbejdet kan opstå fare, som ikke kan imødegås tilstrækkeligt effektivt ved tekniske foranstaltninger eller andre foranstaltninger, skal signalgivning anvendes i overensstemmelse med reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Signalgivning skal endvidere anvendes, hvis dette følger af arbejdsmiljølovgivningens regler i øvrigt, samt hvis arbejdets karakter gør det nødvendigt.

§ 4. Ved anvendelse af signalgivning skal de generelle forskrifter følges for signalgivning, som er anført i bilag 2

Forvaltningslov, lov nr. 571 af 19. december 1985

§ 19. Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Regler

Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

...

Procesventilation ved offsetmaskine

Nævnet traf afgørelse om, at der skulle etableres procesventilation ved en offsetmaskine, der brugte en rensesvæske med kodenr. 1-3.

En grafisk virksomhed havde en offsetmaskine, hvor der ved dennes automatiske afvaskning blev anvendt en rensesvæske med kodenr. 1-3. Tilsynet traf afgørelse om, at der skulle etableres punktudsugning eller foretages substitution af rensesvæskens. Tilsynet fandt, at et eksisterende fortrængningsventilationsanlæg ikke kunne sidestilles med et effektivt virkende procesventilationsanlæg. Virksomheden gjorde gældende, at den eksisterende fortrængningsventilation var lige så effektiv som punktudsugning, og at tilsynet i en anden sag havde godkendt, at fortrængningsventilationen på en anden grafisk virksomhed var tilstrækkelig. Virksomheden fandt desuden, at luftforureningen ikke spredte sig til indåndningszonen hos de ansatte, der var i nærheden af

maskinen. Endelig fandt virksomheden, at afvaskningen i den konkrete situation kunne sidestilles med en driftssituation.

Nævnet traf afgørelse om, at virksomheden skulle etablere en effektiv procesventilation i form af punktudsugning ved offsetmaskinen. Dette betød, at der skulle være direkte udsugning fra maskinen, medmindre der ved vask og rengøring blev taget produkter i anvendelse, der ikke krævede procesventilation. Nævnet henviste til, at det af skema VI. 1 om krav til ventilation, personlige værnemidler og særligt arbejdstøj ved offset/bogtryk i bekendtgørelse om arbejde med kodenummererede produkter fremgik, at der blev stillet krav om procesventilation ved afvaskning med produkter, der har kodenummer 1 foran bindestregen. Den automatiske afvaskning kunne endelig ikke sidestilles med almindelig drift. (j.nr. 2002-10-0030)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

Kapitel 6 Arbejdsstedets indretning

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning skal følges.

§ 43. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om indretning af faste, midlertidige, skiftende og udendørs arbejdssteder, herunder om

- 1) arbejdsrum, f.eks. loftshøjde, luft- rum, gulve, vægge, lofter, belysning, temperatur, luftfornyelse og støj,

...

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

Kapitel 8 Ventilation

§ 35. Hvis det ikke kan hindres, at der ved en arbejdsproces sker udvikling af luftarter, støv eller lignende, der er sundhedsskadelige eller eksplosive, eller udvikling af røg, mikroorganismer, aerosoler, ildelugt eller anden generende luftforurening, skal der etableres en mekanisk udsugning, der så vidt muligt fjerner forureningen på det sted, hvor den udvikles. Samtidig skal der tilføres frisk erstatningsluft af passende temperatur.

Stk. 2. Hvis forureningen ikke kan fjernes effektivt på udviklingsstedet, skal arbejdsprocessen henlægges til et særligt rum, kabine eller lignende, hvor der ikke udføres andet arbejde, og som er udstyret med tilstrækkelig mekanisk ventilation.

...

Stk. 8. De i stk. 1 og 2 nævnte ventilationsanlæg skal være forsynet med en kontrolanordning, der angiver utilstrækkelig funktion. Ventilationsanlæg, omfattet af undtagelsen i stk. 4 og stk. 5, skal endvidere være konstrueret således, at recirkulation automatisk frakobles eller produktionen stoppes, hvis rensningen er utilstrækkelig.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 302 af 13. maj 1993 om arbejde med kodenummererede produkter

§ 3. Ved et kodenummer for et produkt forstås i denne bekendtgørelse en kode bestående af to tal forbundet med en bindestreg.

Stk. 2. Tallet før bindestregen angiver de sikkerhedsforanstaltninger, der mindst skal træffes mod indånding af dampe fra produktets indhold af flygtige bestanddele, herunder organiske opløsningsmidler. Tallet efter bindestregen angiver de

Regler

sikkerhedsforanstaltninger, der mindst skal træffes mod kontakt med produktet på hud, i øjne og i luftveje eller mod indtagelse.

Kapitel 4 Sikkerhedsforanstaltninger

§ 13. Ved arbejde med produkterne skal der mindst træffes de sikkerhedsforanstaltninger, der er angivet i bilagene til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. I forbindelse med klargøring og afslutning af arbejdet, skal der mindst træffes de sikkerhedsforanstaltninger, der er angivet i bekendtgørelsens bilag, til imødegåelse af sundhedsfare fra støv- og afbrændingsprodukter.

Bilag 6 Grafiske trykprocesser

6.1. Bilagets område

a. Arbejde med trykfarver, serigrafifarver og andre produkter, der anvendes ved grafiske trykprocesser.

b. Arbejdsoperationer i forbindelse med arbejde omfattet af 6.1.a., hvor dampe og støv afgives til luften, fx rengøring af udstyr.

c. Steder, hvor trykfarven afgiver dampe med mere til luften, fx hvor de trykte emner tørrer.

6.2. Sikkerhedsforanstaltninger 6.2.1 Procesventilation

Der skal etableres procesventilation som angivet i skema VI.1 VI.2 og VI.3

Procesventilation skal etableres som en mekanisk udsugning, der såvidt

muligt fjerner forureningen på det sted, hvor den udvikles. Samtidig skal der tilføres frisk erstatningsluft af passende temperatur.

Tørring af trykte emner skal foregå udenfor arbejdslokalet eller i særligt tørreskab med mekanisk udsugning.
...

Noter til skemaer for ventilation, personlige værnemidler og særligt arbejdstøj for grafiske trykprocesser
...

g) Ved maskiner med automatisk afvaskning skal der etableres en passende udsugning, der hindrer de flygtige dampe i at brede sig ud i lokalet. Det kan fx være sugespalter ved afvaskningen eller „emhætte“, der kan sænkes ned over maskinen under afvaskningen.

Etablering af rumventilation på dækcenter

Et dækcenter klagede over Arbejdstilsynets påbud om, at der skulle etableres rumventilation i personvognsafdelingen. Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede Arbejdstilsynets afgørelse og traf afgørelse om, at dækcenteret ikke skulle etablere rumventilation.

Arbejdstilsynet afgav påbud til et dækcenter om etablering af rumventilation i personvognsafdelingen. Arbejdstilsynet lagde vægt på, at der i hallen blev udviklet luftforurening fra forskellige kemiske stoffer og materialer, fra biler der kørtes ind i hallen med varm motor og uden påmonteret afsugning af udstødningsgasser. Samt at der anvendtes trykluft til „skydning“ af dæk, at der blev benyttet gasdrevet truck og ilt og gas til opvarmning af bolte.

Virksomheden klagede over påbudet og anførte, at den ikke fandt, at man kan anvende §§ 35 og 36 i

bekendtgørelse om arbejdssteders indretning som hjemmel for påbudet. Desuden fandt virksomheden ikke, at man kunne sammenligne arbejdsopgaverne i et autoværksted med arbejdsopgaver i et dækcenter og derudfra slutte, at praksis for autoværksteder ligeledes gælder for dækcentre. Virksomheden havde fået foretaget målinger af luftforureningen for at dokumentere den reelle luftforurening i dækcentret. Disse målinger viste, at luftforureningen var ubetydelig og langt under de gældende grænseværdier og for enkelte stoffer under detektionsgrænsen.

Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at dækcenteret ikke skulle etablere rumventilation. Nævnet fandt, at Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkeligt omfang havde godtgjort tilstedeværelsen af spredt sundhedsskadelig og generende forurening. Arbejdsmiljøklagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på,

at der i dækcenteret alene blev foretaget udskiftning af dæk. Arbejdsmiljøklagenævnet lagde videre vægt på, at de foretagne målinger af luften i hallen lå væsentligt under de gældende grænseværdier og dermed understøttede den manglende godtgørelse af, at der var tale om luftforurening.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt endelig, at Arbejdstilsynet ikke i tilstrækkeligt omfang havde godtgjort, at den unødige påvirkning havde et omfang, der krævede, at der skulle etableres rumventilation til fjernelse af unødige påvirkninger. (j.nr. 2002-10-0060)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

Kapitel 6 Arbejdsstedets indretning

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

§ 35. Hvis det ikke kan hindres, at der ved en arbejdsproces sker udvikling af luftarter, støv eller lignende, der er sundhedsskadelige eller eksplosive, eller udvikling af røg, mikroorganismer, aerosoler, ildelugt eller anden generende luftforurening, skal der etableres en mekanisk

udsugning, der så vidt muligt fjerner forureningen på det sted, hvor den udvikles. Samtidig skal der tilføres frisk erstatningsluft af passende temperatur.

...

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 867 af 13. oktober 1994 om arbejdets udførelse

§ 16. Unødig påvirkning fra stoffer og materialer skal undgås. Påvirkningen fra stoffer og materialer under arbejdet skal derfor nedbringes så meget, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænseværdier skal overholdes.

Etablering af effektiv punkt-udsugning ved TIG-svejsning i rustfrit stål

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at en virksomhed skulle etablere effektiv udsugning ved TIG-svejsning i rustfrit stål i en produktionshal, idet der ved svejsningen blev udviklet ozon omkring svejsestedet. Virksomheden skulle desuden træffe midlertidige foranstaltninger for at sikre de ansatte mod ozon.

En virksomhed udførte i en produktionshal udelukkende TIG-svejsning, hvor der blev fremstillet emner i forskellig størrelse. Der var normalt i hallen 100-120 ansatte, der i gennemsnit svejsede i 46 minutter dagligt. Der blev ved arbejdet anvendt procesudsugning efter højtryksprincippet ved et sugemundstykke på svejsepistolen. På steder i hallen var der opsat procesudsugning efter lavtryksprincippet og der var desuden rumventilation. Ved svejsning af store

emner anvendte de ansatte luftforsynet åndedrætsværn. Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at virksomheden skulle sikre de ansatte mod unødige og sundhedsskadelige påvirkninger fra ozon ved TIG-svejsningen. Virksomheden skulle desuden træffe midlertidige foranstaltninger indtil den mekaniske udsugning var blevet etableret. Tilsynet oplyste, at der skulle etableres lavtryksudsugning og anvendes åndedrætsværn, hvor lavtryksudsugning ikke var mulig.

Virksomheden klagede og gjorde gældende, at lavtryksudsugning ikke var hensigtsmæssig at bruge på grund af størrelsen af de anlæg, der blev svejset på. Da emnerne var så store, skulle udsugningen til stadighed flyttes. Videre gjorde virksomheden gældende, at svejsningen ikke foregik på en fast arbejdsplads, men at de ansatte bevægede sig rundt om emnerne, at svejsningen

kun udgjorde 46 minutter pr. person dagligt og at der allerede var opsat lavtryksventilation flere steder i svejsehallen på de faste arbejdssteder. Virksomheden ønskede at anvende turbomasker i stedet for lavtryksventilation.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at virksomheden skulle etablere effektiv udsugning ved TIG-svejsning. Nævnet lagde bl.a. til grund, at der ved svejsningen blev udviklet ozon i en større zone omkring svejsestedet og at denne ville gå forbi udsugningen på svejsepistolen og ramme svejsernes åndedrætszone og at der i gennemsnit blev svejset med 70-80 ampere. Nævnet lagde vægt på, at der ved svejsning på mere end 60 ampere blev dannet ozon i en sundhedsskadelig mængde, der kunne medføre varig nedsættelse af lungefunktion samt kronisk bronkitis. Videre

blev lagt vægt på, at der ved udviklingen af ozon ved svejseprocessen skete en unødigt påvirkning af den enkelte svejser. Klagenævnet fandt, at der ved svejsning i 46 minutter dagligt ville være tale om en sundhedsskadelig eller generende luftforurening. Endelig blev lagt vægt på, at de ansatte nogle gange svejsede hele arbejdsdagen.

Klagenævnet fandt, at åndedrætsværn i form af en „turbomaske“ ikke kunne anvendes i stedet for lavtryksventilation, idet anvendelse af personlige værnemidler var sekundær i forhold til forureningens fjernelse på anden måde. Nævnet fandt endelig, at der skulle træffes midlertidige foranstaltninger, for at sikre de ansatte mod sundhedsskadelig påvirkning fra ozon. (j.nr. 2003-10-0009)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

§ 35. Hvis det ikke kan hindres, at der ved en arbejdsproces sker

udvikling af luftarter, støv eller lignende, der er sundhedsskadelige eller eksplosive, eller udvikling af røg, mikroorganismer, aerosoler, ildelugt eller anden generende luftforurening, skal der etableres en mekanisk udsugning, der så vidt muligt fjerner forureningen på det sted, hvor den udvikles. Samtidig skal der tilføres frisk erstatningsluft af passende temperatur.
...

Stk. 8. De i stk. 1 og 2 nævnte ventilationsanlæg skal være forsynet med en kontrolanordning, der angiver utilstrækkelig funktion. Ventilationsanlæg, omfattet af undtagelsen i stk. 4 og stk. 5, skal endvidere være konstrueret således, at recirkulation automatisk frakobles eller produktionen stoppes, hvis rensningen er utilstrækkelig.

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 492 af 20. juni 2002 om arbejdets udførelse

§ 16. Unødig påvirkning fra stoffer og materialer skal undgås. Påvirkningen fra stoffer og materialer under arbejdet skal derfor nedbringes så meget, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænseværdier skal overholdes.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 746 af 28. august 1992 om brug af personlige værnemidler med senere ændringer

§ 3. Hvis arbejdet ikke på anden måde kan planlægges, tilrettelægges og udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, må arbejdsgiveren kun lade arbejdet udføre, såfremt der anvendes personlige værnemidler.

Påbud om effektiv rumventilation i autoværksted til fjernelse af spredt sundhedsskadelig og generede luftforurening

Arbejds miljølagenævnet traf afgørelse om, at en virksomhed skulle etablere effektiv rumventilation til fjernelse af spredt sundhedsskadelig og generede luftforurening samt tilføre frisk erstatningsluft af passende temperatur.

Arbejdstilsynet gav et autoværksted påbud om at etablere rumventilation og tilføre frisk erstatningsluft af passende temperatur. Tilsynet lagde vægt på, at udstødningsgasser bl.a. indholdt kræftfremkaldende stoffer og nitrose gasser, som kunne føre til lungeødem. Gasserne indeholdt desuden carbon monooxid, som selv ved meget små eksponeringer var livsfarlig ved indånding. Tilsynet vurderede, at der ikke kunne opnås tilstrækkelig luft-

fornyelse af værkstedet gennem åbning af portene, ligesom dette ville medføre træk- og kuldegener især i vinterhalvåret. Virksomheden klagede og anførte, at værkstedets porte, der var 14 m brede og 3,5 m høje kørte op og ned næsten hele dagen. Virksomheden anførte bl.a. også, at de ansatte ikke havde haft en sygedag i 8 år, og at der ikke mere blev anvendt Multisol, samt at der var en luftkolorifer, der kunne startes efter behov.

Arbejds miljølagenævnet traf afgørelse om, at autoværkstedet skulle etablere en effektiv rumventilation og tilføre frisk erstatningsluft af passende temperatur. Nævnet lagde vægt på, at det var konstateret, at der var spredt forurening i form af blandt andet udstødningsgasser,

rensevæske og olieprodukter, olie-dampe fra motorreparationer, afdunstning fra varme motorer, skift og spild af smørelie og benzindampe. Klagenævnet lagde desuden vægt på, at åbne porte ikke i tilstrækkelig grad sikrede, at luftforureningen blev fjernet, og at der desuden kunne opstå problemer med kulde og træk. Endelig anførte nævnet, at det forhold at der fandtes en luftkolorifer, ikke indebar, at der ikke kunne stilles krav om rumventilation, da denne ikke sugede luft ud af lokalet, men i stedet blæser kold eller varm luft ind i dette. (j.nr. 2003-10-0026)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning skal følges.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

§ 34. Hvert arbejdsrum skal have tilstrækkelig tilførsel af frisk luft uden generende træk.

Stk. 2. Hvis der ikke på forsvarlig måde kan opnås tilstrækkelig luftfornyelse gennem vinduer, døre, ventiler og lignende til det fri, skal der indrettes en mekanisk ventilation, der giver tilstrækkelig tilførsel af frisk luft af passende temperatur og fugtighed.

§ 35. Hvis det ikke kan hindres, at der ved en arbejdsproces sker udvikling af luftarter, støv eller lignende, der er sundhedsskadelige eller eksplosive, eller udvikling af røg, mikroorganismer, aerosoler, ildelugt eller anden generende luftforurening, skal der etableres en mekanisk udsugning, der så vidt muligt fjerner forureningen på det sted, hvor den udvikles. Samtidig skal der tilføres frisk erstatningsluft af passende temperatur.

...

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 492 af 20. juni 2002 om arbejdets udførelse

§ 16. Unødig påvirkning fra stoffer og materialer skal undgås. Påvirkningen fra stoffer og materialer under arbejdet skal derfor nedbringes så meget, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænseværdier skal overholdes.

Påbud om at sikre, at klemningsfaren ved slangepressere blev imødegået

Arbejds miljølagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at faren ved brug af virksomhedens slangepressere skulle imødegås effektivt, således at arbejdet og betjeningen heraf kunne foregå sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der skulle træffes foranstaltninger, der kunne forebygge klemningsrisikoen ved betjeningen af maskinerne.

Efter et besøg hos virksomheden konstaterede Arbejdstilsynet, at 5 slangepressere ikke var sikkerhedsmæssigt forsvarligt indrettet, idet det var muligt for de ansatte at få fingre i klemme i pressernes værktøj. Slangepresserne blev brugt til at klemme fittings på enden af slangen, ved at en ansat med hånden holdt slangen mod et endestop og aktive-rede en fodpedal, hvorved et værktøj klemte sammen med en kraft på ca. 800 kg. Åbningen af værktøjerne, når disse var klemt sammen, var mellem 10-25 mm.

Arbejdstilsynet påbød virksomheden at sikre, at faren blev imødegået, og fremførte diverse løsningsforslag.

Efter flere forsøg og undersøgelser med løsningsforslagene afviste virksomheden og dennes sikkerhedsrepræsentanter, at løsningerne var brugbare på grund af øget menneskelig belastning og forøgede produktionsfejl. Arbejdstilsynet erkendte vanskelighederne, men fastholdt påbudet. Arbejdstilsynet anførte, at man om ikke andet kunne anvende et trådnet som løsning på problemet.

Arbejds miljølagenævnet vurderede, at det ved betjeningen af slangepresserne var muligt at få fingre i klemme mellem maskinens værktøjer, og at denne kontakt kunne indeholde en alvorlig ulykkesrisiko. Nævnet tiltrådte således Arbejdstilsynets afgørelse og lagde vægt på, at slangepresserne var indrettet og anvendt på en sådan måde, at de ikke kunne anses for sikkerheds-

mæssigt fuldt forsvarlige. Nævnet lagde videre vægt på, at løsningsforslag ikke kunne afvises, uanset at disse ikke var hensigtsmæssige for en virksomhed.

Nævnet bemærkede, at det er en arbejdsgivers eget ansvar, at arbejdsmiljølovens regler overholdes, og at de af Arbejdstilsynet fremsatte forslag udelukkende var forslag til løsninger. Det står således en virksomhed frit for at udvikle eller komme med andre brugbare forslag. Endelig bemærkede nævnet, at det forhold, at opfyldelse af et påbud kunne medføre en økonomisk eller produktionsmæssig byrde ikke kunne friholde en virksomhed for at overholde reglerne. (j.nr. 2003-10-0027)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 45. Maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber og andre tekniske hjælpemidler skal være indrettet og skal anvendes således, at de sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1109 af 15. december 1992 om anvendelse af tekniske hjælpemidler med senere ændringer

§ 4. Anvendelse af tekniske hjælpemidler skal ske på en sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig måde.

§ 5. Et teknisk hjælpemiddel, der anvendes ved udførelsen af et arbejde, skal være egnet eller tilpasset hertil, så anvendelsen er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig.
...

Stk. 4. Såfremt anvendelsen af et teknisk hjælpemiddel desuagtet indebærer risiko for sikkerhed og sundhed, skal denne imødegås med egnede foranstaltninger, som f.eks. afskærmning, udsugning og særligt sikkerhedsudstyr eller andre sikkerhedstekniske forholdsregler, der sikrer en sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig udførelse af det pågældende arbejde.

§ 6. Et teknisk hjælpemiddel må kun anvendes, hvis det opfylder de krav, der gælder for dets konstruktion, udstyr, sikring m.v. ifølge Arbejdstilsynets bekendtgørelse om indretning af tekniske hjælpemidler

og andre særlige regler, der måtte være fastsat herom.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 561 af 24. juni 1994 om indretning af tekniske hjælpemidler med senere ændringer

§ 21. I konstruktionen af et teknisk hjælpemiddel skal indgå sikring mod farer ved hjælpemidlet. Det skal herunder sikres, at

1) personer ikke kan komme i berøring med farlige maskindele eller stoffer,

Stk. 2. Hvis fornøden sikring ikke kan opnås gennem konstruktionen, skal den gennemføres på betryggende måde ved afskærmning, udsugning, andet sikkerhedsudstyr eller andre sikkerhedstekniske forholdsregler.

Stk. 3. Afskærmninger og andre beskyttelsesanordninger

1) skal være solidt fremstillet,
2) må ikke forårsage yderligere risici,

Regler

- 3) må ikke let kunne flyttes eller sættes ud af drift,
- 4) skal befinde sig i tilstrækkelig afstand fra det farlige område,
- 5) må ikke hindre udsynet under arbejdet mere end højst nødvendigt, og
- 6) skal muliggøre absolut nødvendig indgriben til anbringelse og udskiftning af dele såvel som vedligeholdelsesarbejde, idet adgangen begrænses til det område, hvor arbejdet skal udføres, og så vidt muligt uden afmontering af afskærmning eller anden beskyttelsesanordning.

Påbud om foranstaltninger, så afskærmning af en virksomheds bearbejdningscenter blev sikkerhedsmæssigt forsvarligt

Arbejds miljølagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at en maskinfabrik skulle træffe foranstaltninger, så afskærmningen af virksomhedens OKUMA bearbejdningscenter blev sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Ved bearbejdningscentrets front var der etableret låger som afskærmning ind til maskinens arbejdsområde. Det var muligt at åbne lågerne, uden at maskinen standsede, idet der ikke var tvangsafbrydende kontakter på lågerne.

Virksomheden fandt påbudet irrelevant, idet sikkerhedslågerne altid var lukkede under drift, og da bearbejdningscentret bevægede sig væk fra operatøren, når det var i drift.

Arbejds miljølagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, og lagde

vægt på, at der var risiko for at komme i berøring med farlige maskindele, da det var muligt at åbne sikkerhedslågerne under drift, uden at maskinen standsede. Nævnet henviste til, at lågerne ikke var forsynet med tvangsafbrydende kontakter til sikring af en standning af maskinen, hvis lågerne blev åbnet. (j.nr. 2003-10-0014)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 45. Maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber og andre tekniske hjælpemidler skal være indrettet og skal anvendes således, at de sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1109 af 15. december 1992 om anvendelse af tekniske hjælpemidler med senere ændringer

§ 5....

Stk. 4. Såfremt anvendelsen af et teknisk hjælpemiddel desuagtet indebærer risiko for sikkerhed og sundhed, skal denne imødegås med egnede foranstaltninger, som f.eks.

afskærmning, udsugning og særligt sikkerhedsudstyr eller andre sikkerhedstekniske forholdsregler, der sikrer en sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig udførelse af det pågældende arbejde.

§ 6. Et teknisk hjælpemiddel må kun anvendes, hvis det opfylder de krav, der gælder for dets konstruktion, udstyr, sikring m.v. ifølge Arbejdstilsynets bekendtgørelse om indretning af tekniske hjælpemidler og andre særlige regler, der måtte være fastsat herom.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 561 af 24. juni 1994 om indretning af tekniske hjælpemidler med senere ændringer

§ 21. I konstruktionen af et teknisk hjælpemiddel skal indgå sikring mod farer ved hjælpemidlet. Det skal herunder sikres, at

- 1) personer ikke kan komme i berøring med farlige maskindele eller stoffer,
- 2) værktøj, emner eller dele heraf, stænk o.l. ikke kan udslynges til fare for sikkerhed og sundhed, og
- 3) varme, kulde, stråling, støj, vibrationer, støv, fugtighed, røg, dampe, gasser eller andet, som udvikles ved anvendelsen af hjælpemidlet, ikke afgives på en sådan måde, at det frembyder fare for sikkerhed eller sundhed.

Stk. 2. Hvis fornøden sikring ikke kan opnås gennem konstruktionen, skal den gennemføres på betryggende måde ved afskærmning, udsugning, andet sikkerhedsudstyr eller andre sikkerhedstekniske forholdsregler.

Stk. 3. Afskærmninger og andre beskyttelsesanordninger

- 1) skal være solidt fremstillet,
- 2) må ikke forårsage yderligere risici,
- 3) må ikke let kunne flyttes eller sættes ud af drift,

Regler

- 4) skal befinde sig i tilstrækkelig afstand fra det farlige område,
- 5) må ikke hindre udsynet under arbejdet mere end højst nødvendigt, og
- 6) skal muliggøre absolut nødvendig indgriben til anbringelse og udskiftning af dele såvel som vedligeholdelsesarbejde, idet adgangen begrænses til det område, hvor arbejdet skal udføres, og så vidt muligt uden afmontering af afskærmning eller anden beskyttelsesanordning.

Maskinsikkerhed ved rulleskæremaskiner

En virksomhed klagede over Arbejdstilsynets afgørelse om, at virksomheden skulle sikre, at den unødige ulykkesrisiko ved arbejde på og omkring en rulleskæremaskine skulle imødegås.

Arbejdstilsynet havde truffet afgørelse ved rapport om et væsentligt problem i form af manglende maskinsikkerhed ved virksomhedens rulleskæremaskine. Arbejdstilsynet lagde vægt på, at det var muligt at række ind til farlige bevægelige maskindele, herunder ved valsammenløb og påløb på ruller. Arbejdstilsynet vurderede, at der var en unødigt risiko for tilskadekomst ved arbejde ved og omkring maskinen. Virksomheden klagede og anførte, at nye CE-mærkede ruller-maskiner var opbygget efter samme princip som virksomhedens maskine, der ikke var CE-mærket. Virksomheden oplyste videre, at uddannelsen af operatøren i stor grad var baseret på sikkerheden.

Denne blev i mindst 3 uger oplært i betjeningen af maskinen med hensyn til produktion og sikkerhed.

Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at der skulle træffes effektive foranstaltninger, således at personer ikke kunne komme i berøring med farlige maskindele under rulleskæremaskinernes drift. Nævnet lagde vægt på, at det var muligt at række ind til farlige bevægelige maskindele ved fx valsammenløb og påløb på ruller. Nævnet fandt derfor, at der ved maskinerne var en konkret risiko for, at de ansatte kunne komme til skade, når maskinerne var i drift.

Nævnet lagde videre vægt på, at CE-mærkede maskiner også skulle være sikret, således at de opfylder kravene efter bekendtgørelsen om indretning af tekniske hjælpemidler. En oplæring af de ansatte ville desuden ikke ændre på, at der var risiko for at række ind til farlige

bevægelige maskindele under drift. (j.nr. 2002-10-0083)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 45. Maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber og andre tekniske hjælpemidler skal være indrettet og skal anvendes således, at de sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1109 af 15. december 1992 om anvendelse af tekniske hjælpemidler med senere ændringer

§ 6. Et teknisk hjælpemiddel må kun anvendes, hvis det opfylder de krav, der gælder for dets konstruktion, udstyr, sikring m.v. ifølge Arbejdstilsynets bekendtgørelse om indretning af tekniske hjælpemidler

og andre særlige regler, der måtte være fastsat herom.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 561 af 24. juni 1994 om indretning af tekniske hjælpemidler med senere ændringer

§ 21. I konstruktionen af et teknisk hjælpemiddel skal indgå sikring mod farer ved hjælpemidlet. Det skal herunder sikres, at

1) personer ikke kan komme i berøring med farlige maskindele eller stoffer,

...

Stk. 2. Hvis fornøden sikring ikke kan opnås gennem konstruktionen, skal den gennemføres på betryggende måde ved afskærmning, udsugning, andet sikkerhedsudstyr eller andre sikkerhedstekniske forholdsregler.

Stk. 3. Afskærmninger og andre beskyttelsesanordninger

1) skal være solidt fremstillet,

- 2) må ikke forårsage yderligere risici,
- 3) må ikke let kunne flyttes eller sættes ud af drift,
- 4) skal befinde sig i tilstrækkelig afstand fra det farlige område,
- 5) må ikke hindre udsynet under arbejdet mere end højst nødvendigt, og
- 6) skal muliggøre absolut nødvendig indgriben til anbringelse og udskiftning af dele såvel som vedligeholdelsesarbejde, idet adgangen begrænses til det område, hvor arbejdet skal udføres, og så vidt muligt uden afmontering af afskærmning eller anden beskyttelsesanordning.

Nedstyrtningsfare fra stige

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud, idet stigen havde udgjort en betydelig fare for de ansattes sikkerhed.

Arbejdstilsynet besøgte som led i et tilpasset tilsyn en byggeplads, hvor nogle ansatte udførte hulmursisolering. Tilsynet observerede, at en ansat stod ca. 7 meter oppe på en ca. 8 meter lang stige og tilmurede et hul i facaden. Stigen var ikke fastgjort foroven og var ikke sikret for neden ved fodmand eller på anden måde.

Arbejdstilsynet traf derpå afgørelse om forbud mod arbejdet på stigen. Tilsynet fandt, at der ved arbejdet var stor fare for nedstyrtnings- og vejledte om brug af lift eller stillads. Virksomheden klagede og oplyste, at en lift var bestilt til levering dagen efter tilsynsbesøget, men at arbejdet på stigen var foregået forsvarligt. Virksomheden efterkom således forbudet, men opretholdt klagen.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets forbud, idet arbejdet på stigen havde udgjort en betydelig fare for de ansattes sikkerhed. Nævnet lagde vægt på, at arbejdet på stigen foregik over 5 meter over det omkringliggende terræn, at stigen ikke var fastgjort, samt at der ikke var en fodmand ved stigen. Nævnet fandt, desuden, at det ikke havde betydning for vurdering af forbudet, at arbejdet havde været kortvarigt eller at det var forbundet med en ekstraudgift at skulle anvende lift til arbejdet. Nævnet gjorde endelig opmærksom på, at der var en hjemmelsmangel i tilsynets forbud, idet der heri ikke var henvist til § 77, stk. 2, nr. 3 i arbejdsmiljøloven. Nævnet fandt, at manglen ikke havde betydning for forbudet, idet dette fandtes klart hjemlet. (j.nr. 2003-10-0041)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning skal følges.

§ 45. Maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber og andre tekniske hjælpemidler skal være indrettet og skal anvendes således, at

de sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 77. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

Stk. 2. Skønner Arbejdstilsynet det nødvendigt for at afværge en overhængende, betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed, kan det påbyde, at faren straks imødegås, herunder

- 1) at de tilstedeværende øjeblikkelig fjerner sig fra farezonen,
- 2) at brugen af en maskine, en maskindel, en beholder, en præfabrikeret konstruktion, et apparat, et redskab, et andet teknisk hjælpemiddel eller et stof eller et materiale standses, eller
- 3) at arbejde i øvrigt standses.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1109 af 15. december 1992 om anvendelse af tekniske hjælpemidler med senere ændringer

§ 4. Anvendelse af tekniske hjælpemidler skal ske på en sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig måde.

§ 5. Et teknisk hjælpemiddel, der anvendes ved udførelsen af et arbejde, skal være egnet eller tilpasset hertil, så anvendelsen er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig.

Stk. 2. Valget af et teknisk hjælpemiddel skal ske under hensyn til de forhold, hvorunder det skal anvendes, samt de risici, der måtte opstå ved anvendelsen af det pågældende hjælpemiddel.

Stk. 3. Ved efterkommelsen af gældende krav vedrørende anvendelsen af et teknisk hjælpemiddel skal der i fuldt omfang tages hensyn til den pågældende arbejdsplads og til

Regler

arbejdsstillingen under anvendelsen samt øvrige ergonomiske forhold.

Stk. 4. Såfremt anvendelsen af et teknisk hjælpemiddel desuagtet indebærer risiko for sikkerhed og sundhed, skal denne imødegås med egnede foranstaltninger, som f.eks. afskærmning, udsugning og særligt sikkerhedsudstyr eller andre sikkerhedstekniske forholdsregler, der sikrer en sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig udførelse af det pågældende arbejde.

§ 7. Opstillingen af et teknisk hjælpemiddel skal være sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig.

Stk. 2. Det skal herunder sikres, at

- 1) underlag, understøtning, fastgørelse og stabilitet er forsvarlig under hensyn til hjælpemidlets vægt, form og anvendelse,

...

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 589 af 22. juni 2001 om indretning af byggepladser og lignende arbejdssteder

§ 11. Til arbejde over terræn eller gulvniveau, der ikke på anden måde kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt, skal der findes egnede tekniske hjælpemidler, hvorfra arbejdet kan udføres.

§ 22. Hvor der i øvrigt under arbejde og færdsel i højden kan være fare for fald, skal der, hvis faldhøjden er mere end 2 meter, træffes sikkerhedsforanstaltninger efter § 23.

Stk. 2. Der skal tillige træffes sikkerhedsforanstaltninger, hvor der er mindre faldhøjde, hvis der på grund af arbejdets art er særlig fare for nedstyrtning, eller hvis nedstyrtning på det omgivende underlag er forbundet med særlig fare.

Stk. 3. Sikkerhedsforanstaltninger kan dog undlades ved kortvarige arbejdsopgaver, hvor faren ved

sikkerhedsforanstaltningernes etablering, brug og fjernelse er større end den fare, de skal afværge. Dette gælder f.eks. ved visse arbejdsoperationer i forbindelse med elementmontage.

§ 23. Sikkerhedsforanstaltningerne mod personnedstyrtning, der f.eks. kan bestå i stilladser, rækværker, skærme, overdækninger, tagstiger, transportable personløftere med arbejdsplatform (lift), sikkerhedsnet eller sikkerhedsbælte med line, skal vælges således, at faren under deres etablering og fjernelse er mindre end den fare, de skal afværge.

Stk. 2. Sikkerhedsbælte med line kan dog kun vælges til arbejdsopgaver, hvor anden sikkerhedsforanstaltning ikke med rimelighed kan anvendes.

Strakspåbud om, at stof ikke måtte anvendes til rensesmaskine

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets strakspåbud om, at stoffet trichloretylen ikke måtte anvendes på rensesmaskine af mærket Swiss Clean 5.

Efter et besøg på et møntvaskeri, hvor der ved en rensesmaskine af mærket Swiss Clean 5 var en tydelig lugt af rensediet trichloretylen, nedlagde Arbejdstilsynet strakspåbud om, at stoffet ikke måtte anvendes til rensesmaskinen. Arbejdstilsynet anførte, at møntvaskeriets brug af trichloretylen var „anden anvendelse“ blandt de former for brug, der var angivet vedrørende stoffet i bilag 1 til bekendtgørelsen om foranstaltninger til forebyggelse af kræft- og risikoen ved arbejde med stoffer og materialer. Ved „anden anvendelse“ henvistes i bilag 1 til bekendtgørelsens § 27, hvorefter anvendelse ikke var tilladt.

Indehaveren af vaskeriet oplyste, at rensesmaskinen blev benyttet 5-10

gange årligt og at han påfyldte trichloretylen ca. en gang årligt. I klagen henvistes til, at der var tale om industriel brug i et lukket anlæg.

Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet nævnet lagde vægt på, at det af bilag 1 til bekendtgørelsen fremgik, at anden anvendelse af trichloretylen end til industriel brug, fjernelse af fortynder mv. og laboratoriarbejde var omfattet af bekendtgørelsens § 27, hvorefter anvendelse ikke var tilladt. Nævnet bemærkede i denne forbindelse, at møntvaskeriet i CVR var klassificeret som et erhvervs- og institutionsvaskeri, hvilket i henhold til Dansk Branchekode var at betragte som „anden servicevirksomhed“, og at et møntvaskeri heller ikke efter naturlig sproglig forståelse kunne betegnes som en industrivirksomhed. (j.nr. 2002-10-0062)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 49. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremstilling, import, oplagring, transport og anvendelse af stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, herunder om emballering, omfyldning og mærkning.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan give regler om forbud imod fremstilling, import og anvendelse af særligt farlige stoffer og materialer.

Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 140 af 17. februar 1997 om foranstaltninger til forebyggelse af kræfttrisikoen ved arbejde med stoffer og materialer

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter arbejde med, herunder fremstilling, anvendelse og håndtering af:

- 1) De stoffer og materialer, der fremgår af bilag 1.
- 2) Materialer, der indeholder 0,1 % eller mere af disse stoffer, medmindre andet er angivet ud for det enkelte stof i bilag 1.
- 3) Arbejdsprocesser, der er optaget på bilag 2.

Stk. 2. I det omfang, det er angivet i bilag 1 ud for det enkelte stof, omfatter bekendtgørelsen tillige:

- 1) Materialer, der indeholder mindre end 0,1 % af det pågældende stof.
- 2) Arbejdsprocesser, der afgiver et sådant stof.

§ 2. Bekendtgørelsen gælder også for arbejde omfattet af § 2, stk. 2, i lov om arbejdsmiljø, og arbejde, der ikke udføres for en arbejdsgiver.

Stk. 2. Dog gælder følgende bestemmelser kun for arbejde, der udføres for en arbejdsgiver: § 5, stk. 3, § 6, § 10, § 12, stk. 6, § 15, § 16, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, § 21, stk. 1, § 22 og § 23.

§ 17. I det omfang, det fremgår af bilag 1 og 2, må arbejdsprocesser, hvori stoffer eller materialer indgår, kun foregå i lukkede anlæg eller på anden måde, der hindrer frigørelse af stofferne eller materialerne, således at enhver påvirkning herfra udelukkes.

Stk. 2. Hvis det ikke er teknisk muligt at opfylde stk. 1, skal stofferne og materialerne fjernes fuldstændigt fra udviklingsstedet.

Stk. 3. Hvis det ikke er teknisk muligt fuldstændigt at fjerne stofferne og materialerne, skal egnede personlige værnemidler anvendes.

§ 27. I det omfang, det fremgår af bilag 1 og 2, er fremstilling og anvendelse af stofferne, materialerne og arbejdsprocesserne ikke tilladt.

Bilag 1 Stoffer og materialer jf. § 1

Bilag 1 består af 2 afsnit: afsnit A og afsnit B.

Regler

Afsnit A indeholder en specifik opregning af stoffer og materialer.

Afsnit B indeholder en henvisning til Miljø- og Energiministeriets liste over farlige stoffer.

Et stof vil kunne være omfattet af bekendtgørelsen i kraft af både afsnit A og afsnit B. Hvis dette er tilfældet, er det de særlige krav ifølge afsnit A, der gælder. Såfremt stoffet allerede er optaget i afsnit A med særlige bestemmelser eller med en anden procentangivelse, skal disse følges.

Afsnit A

Kolonnen „CAS.nr.“ angiver et stofs identifikationsnummer i Chemical Abstract Service.

Kolonnen „stof“ angiver stofferne på nedenstående liste.

Kolonnen „procentindhold i materialer“ fastsætter den procent af stoffet, et materiale skal indeholde, for at materialet omfattes af bekendtgørelsen.

Kolonnen „særlige bestemmelser“ henviser til bestemmelser i bekendtgørelsens kapitel 3, som ud over bekendtgørelsens kapitel 2 og arbejdsmiljølovgivningen i øvrigt skal gælde for arbejde med det pågældende stof eller materiale.

I kolonnen „uddybende bemærkninger og begrænsninger“ præciseres det, i hvilket omfang de angivne særlige bestemmelser skal finde anvendelse på stoffet/materialet. Endvidere fastsættes eventuelle begrænsninger i bekendtgørelsens anvendelse på stoffet/materialet.

y foran et stof betyder, at der er ændringer i forhold til bilag 1 i bekendtgørelse nr. 300 af 12. maj 1993 om foranstaltninger til

forebyggelse af kræfttrisikoen ved arbejde med stoffer og materialer.
...

79-01-6 Trichlorethen

§ 17, § 18, stk.2, § 25, § 34, § 35
Industriel brug, herunder syntese og metalaffedtning

§§ 29-32
Fortyndere, lime, maling- og lakfjernere

§ 17
Laboratoriarbejde.

§ 27
Anden anvendelse.

79-01-6
Trichlorethylen, se Trichlorethen
...

Unge arbejde med plæneklipper

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at unge under 18 år ikke måtte betjene en plæneklipper af typen Stiga Park Comfort.

Påbudet blev afgivet på baggrund af virksomhedens oplysninger om, at direktørens søn på 16 år slog græs på virksomheden med en motordrevet plæneklipper af typen Stiga Park Comfort, hvor operatøren sidder på plæneklipperen. Arbejdstilsynet vurderede, at den unges arbejde med maskinen med hurtigtgående skærende værktøj var i strid med gældende lovgivning.

Virksomheden henviste til, at plæneklipperen var en ny model, hvor det ikke var muligt at komme til de bevægelige dele, når maskinen blev betjent.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse, idet nævnet fandt, at den konkret

omhandlede type plæneklipper var omfattet af bilag 1A, pkt. 2. g., „slåmaskiner“, jf. § 10, stk. 1, i bekendtgørelsen om unges arbejde. Da plæneklipperen tilhørte gruppen af tekniske hjælpemidler som traktorer, motorredskaber m.v., som unge under 18 år ikke måtte arbejde med, havde det ingen betydning, om plæneklipperen var konstrueret således, at knivenes bevægelser ophørte, når man rejste sig fra sædet. Ankenævnet bemærkede, at det forhold, at den pågældende erhvervede sig et traktorkørekort, ikke ville ændre situationen, idet den konkret omhandlede plæneklipper var omfattet af den kategori af tekniske hjælpemidler som ovenfor anført.
(j.nr. 2002-10-0077)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 60....

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om unges beskæftigelse, herunder højere aldersgrænser end 15 år for beskæftigelse ved visse former for arbejde, med henblik på at sikre, at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der kan fastsættes særlige regler for unge under uddannelse.

...

§ 77. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

...

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 516 af 14. juni 1996 om unges arbejde

§ 8. Unge under 18 år må ikke beskæftiges ved de i §§ 10-16 nævnte former for arbejde, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat.

§ 10. Unge må ikke beskæftiges med de tekniske hjælpemidler, anlæg eller arbejdsprocesser, der er angivet i bilag 1 A jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Unge må ikke beskæftiges med arbejde af tilsvarende farlighed, som nævnt i bilag 1 A

Stk. 3. Unge, som er fyldt 16 år, må dog beskæftiges med de tekniske hjælpemidler og anlæg, der er angivet i bilag 1 B

Stk. 4. Unge, som er fyldt 15 år, må i familievirksomheder, herunder landbrugsvirksomheder, beskæftiges med det arbejde, der er angivet i bilag 1 C når der er givet grundig

oplæring og instruktion, og den unge er under opsyn.

Bilag 1 A

Ikke udtømmende liste over tekniske hjælpemidler, anlæg og arbejdsprocesser, som unge under 18 år ikke må arbejde med

1) Maskinelt drevne tekniske hjælpemidler

a)(1) Maskiner med hurtigtgående skærende værktøj, som f.eks. båndramme- og rundsav, metalrundsav, kædestemmere, klippe- og skæremaskiner, al barknings-, fælde-, kappe-, kløve- og huggemaskiner, kvas- og flishuggere samt fræse- og høvlemaskiner til træbearbejdning, pålægsmaskiner, boremaskiner med borepatron til mere end 13 mm bor.

Regler

b)(1) Maskiner med stempelligende bevægelser, som f.eks. hydrauliske og pneumatiske presser, mekaniske presser, friktionspresser, stansemaskiner, maskinhamre, limpresser, kantlimemaskiner, trykstøbemaskiner, brostanser, betonvaremaskiner, plastsprøjter, støbemaskiner, digelpresser, prægemaskiner, affaldspresser og tøjpresser.

c)(1) Maskiner med åbne valser eller snegle.

2) Traktorer, motorredskaber m.v.
...

g) Jordfræsere, slåmaskiner, fin-snitte og sneslynger.
...

(1) Det er dog tilladt unge at anvende de under pkt. 1, a) til d) nævnte tekniske hjælpemidler, der er udformet eller afskærmet således, at de bevægelige og bearbejdende dele er utilgængelige under drift.

Bilag 1 B

Liste over tekniske hjælpemidler og anlæg, som unge, der er fyldt 16 år, må beskæftiges med.

Listen er en lempelse i forhold til bilag 1 A

2) Traktorer, selvkørende mejetærskere og traktorer med jordfræsere kan anvendes af unge, der har traktorkørekort.

3) Inden for landbrug og gartneri kan unge beskæftiges med nedestående arbejde, eller med arbejde af tilsvarende mindre farlighed:

...

c) Maskinelt drevne fodervogne, plæneklippere og fejmaskiner.

Genoptagelse af sag

Virksomheden havde anmodet om genoptagelse af en af Arbejds miljøklagenævnet truffet afgørelse med den begrundelse, at denne var juridisk uholdbar.

Arbejds miljøklagenævnet havde opretholdt et påbud til en leverandør om, at denne skulle indrette en plukkemaskine i henhold til de eksisterende ergonomiske designprincipper i såvel standarder som gældende regler.

Klager anmodede om en genoptagelse af sagen, idet det blev anført, at påbudet ikke kunne afgives i henhold til maskindirektivet, og at påbudet ikke kunne stiles til en leverandør, der ikke længere rådede over maskinen.

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at der var fremkommet nye oplysninger, der gav grundlag for at genoptage behandlingen af sagen. Nævnet lagde vægt på, at der alene

var fremført argumenter til støtte for klagers synspunkt om, at Arbejdstilsynets og Arbejds miljøklagenævnets afgørelser ikke var juridisk holdbare. Nævnet bemærkede, at alene nye faktiske oplysninger af væsentlig karakter, en ændret retstilstand eller fejl i sagsbehandlingen kunne bevirke, at klagenævnet genoptog en sag, men at argumenter ikke i sig selv kunne udløse en genoptagelse.

For så vidt angik klagers argumenter om, at nævnets afgørelse ikke var i overensstemmelse med maskindirektivet, og at et påbud ikke kan stiles til en leverandør uden rådighed over maskinen, konstaterede nævnet, at Arbejdstilsynet havde taget stilling til det anførte, og at nævnet ikke havde mulighed for at fremkomme med vejledende udtalelser.

(j.nr. 2002-10-0044)

Regler

De forvaltningsretlige principper vedrørende genoptagelse af sager er ikke kodificerede i lovform.

Forlængelse af efterkommelsesfrist

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afvisning af en forlængelse af fristen for efterkommelse af påbud om utilstrækkelig ventilation i legestue.

Arbejdstilsynet afgav påbud vedrørende utilstrækkelig ventilation i en legestue. Efterkommelsesfristen blev sat til den 1. juni 2002.

Den pågældende kommune anmodede om en fristforlængelse, idet der skulle påbegyndes nybyggeri omkring februar måned 2003.

Arbejdstilsynet gav den ønskede fristforlængelse og lagde herved vægt på, at kommunen havde oplyst, at der ville blive luftet ud 10 minutter inden legestuen startede, og at de ansatte var blevet instrueret i brugen af klimaanlægget. Endvidere ville der kun blive afholdt 1/2 dags legestue, og de daværende lokaler ville kun blive brugt i perioden indtil

nybyggeriet gik i gang. Endvidere havde sikkerhedsgruppen vurderet, at disse tiltag sikrede en acceptabel luftkvalitet.

I februar 2003 søgte kommunen om en yderligere fristforlængelse til den 1. november 2003 ud fra den samme begrundelse som tidligere samt det forhold, at nybyggeriet ville stå færdigt denne dato.

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om at afvise en ny fristforlængelse. Nævnet fandt det afgørende, at kommunen havde haft en længere frist end sædvanligt i sager om påbud om etablering af ventilation samt at kommunen tidligere havde oplyst, at lokalerne kun skulle anvendes indtil nybyggeriet skulle begynde i februar 2003. (j.nr. 2003-10-0021)

Regler

**Lov om arbejdsmiljø, jf.
lovbekendtgørelse nr. 784 af
11. oktober 1999**

§ 77. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

...

Forlængelse af efterkommelsesfrist

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt en given efterkommelsesfrist vedrørende påbud om tilstrækkelige velfærdsforanstaltninger for en kirkes gravere.

Arbejdstilsynet afgav påbud om opfyldelse af krav til velfærdsforanstaltninger for kirkens gravere. De krævede velfærdsforanstaltninger indebar etablering af spiserum i egnet lokale, mulighed for sundhedsmæssigt forsvarligt at kunne opbevare og varme medbragt mad og drikke, etablering af et omklædningsrum og etablering af en tørreplads, hvor vådt arbejdstøj kunne tørres på passende tid.

Det blev oplyst, at der forelå planer om etablering af de krævede foranstaltninger, men at byggeriet ikke kunne påbegyndes, da der var blevet givet afslag på bevilling fra provstiuvalget i det indeværende budgetår, og da næste budget først var 2 år senere. Menighedsrådet søgte på

denne baggrund om, at efterkommelsesfristen for påbudet blev forlænget 4 år. Menighedsrådet oplyste i øvrigt, at der straks ville blive opsat et køleskab og en kogeplade, og at den daværende gravervikar boede i umiddelbar nærhed af kirken og derfor kunne klæde om og spise hjemme.

Arbejdstilsynet ophævede herefter påbudet og afgav et nyt enslydende påbud med efterkommelsesfrist 2 år senere.

Menighedsrådet anmodede om, at efterkommelsesfristen blev forlænget yderligere 2 år.

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt den givne efterkommelsesfrist med den begrundelse, at økonomiske hensyn alene ikke kunne medføre en forlængelse af en frist for efterkommelse af et påbud.
(j.nr. 2003-10-0034)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 77. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

...

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 96 af 13. februar 2001 om faste arbejdssteders indretning

§ 43. På arbejdsstedet skal der til rådighed for de ansatte findes følgende faciliteter indrettet i overensstemmelse med §§ 44-46:

- 1) toilet, der opfylder § 47,
- 2) spiseplads, der opfylder §§ 48-49, hvis der er spisepauser under arbejdet,
- 3) håndvask, der opfylder § 50,
- 4) garderobe, eller hvis omklædning finder sted omklædningsrum, der opfylder §§ 51-53, samt ...

§ 46....

Stk. 3. Hvis der på et arbejdssted er højst 3 ansatte beskæftiget samtidig, kan arbejdsgiveren henvise de ansatte til faciliteterne i arbejdsgiverens private bolig eller en tjenestebolig, hvis den står til rådighed for de ansatte under arbejdet. Det er en betingelse, at boligen ligger i nærheden af arbejdsstedet, og at de pågældende faciliteter i øvrigt opfylder bekendtgørelsens krav og findes i egnede lokaler.

...

§ 48. Spisepladsen skal anvises i et egnet lokale med forsvarlige hygiejniske forhold og indeholde et antal borde og siddepladser med ryglæn, der står i passende forhold til antallet af ansatte. Arbejdspladsen kan ikke anvises som spiseplads.

Stk. 2. Hvis der på et arbejdssted i almindelighed er beskæftiget mere end tre ansatte samtidig, skal der findes en særlig spiseafdeling, normalt indrettet i et særskilt rum. ...

§ 49. Medbragt mad og drikke skal kunne opbevares sundhedsmæssigt forsvarligt, og der skal desuden være mulighed for at varme mad og drikke. Der skal være adgang til frisk drikkevand.

§ 51. Gangtøj og arbejdstøj skal kunne opbevares forsvarligt i f.eks. garderobe eller omklædningsrum.

Stk. 2. De ansatte skal desuden have mulighed for forsvarlig opbevaring af personlige ejendele,

Regler

f.eks. i et aflåseligt garderobereskab, aflåselig skuffe i eget arbejdsbord eller andet aflåseligt rum af passende størrelse.

§ 52. Omlædningsrum skal indeholde aflåseligt garderobereskab til hver ansat. Garderobereskabe skal have ventilationsåbninger.

Stk. 2. Hvis arbejdet er tilsmudsede eller vådt, skal gang- og arbejdstøj opbevares forsvarligt adskilt, f.eks. i 2 adskilte garderobereskabe.

Stk. 3. Hvis arbejdet medfører særlig risiko for, at arbejdstøjet bliver vådt, skal der findes særskilt tørreplads, hvor det kan tørres på passende tid.

...

Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist

Arbejds miljøklagenævnet forlængede efterkommelsesfristen for sin afgørelse om arbejdet med transport af gipsplader fra den 16. september 2003 til den 5. april 2004

En virksomhed anmodede om forlængelse af efterkommelsesfristen for en afgørelse fra nævnet. I afgørelsen pålagde nævnet virksomheden at plan- og tilrettelægge arbejdet med transport af gipsplader, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Dette indebar, at der skulle anvendes egnede tekniske hjælpemidler til arbejdet. Nævnets afgørelse skulle efterkommes senest 7 uger efter afgørelsen. Nævnet havde samtidig udtalt, at det ville være indstillet på at meddele fristforlængelse til virksomheden, såfremt den ansøgte herom og godtgjorde, at ønsket om fristforlængelse skyldtes f.eks. levevanskeligheder, teknisk tilpasning eller lignende.

Før fristens udløb anmodede virksomheden om forlængelse af efterkommelsesfristen og henviste til, at de nødvendige tekniske hjælpemidler ikke fandtes på markedet og bad om forlængelse indtil disse kunne fremskaffes. Virksomheden henviste til at Arbejdstilsynet og klagenævnet havde meddelt, at de ville være velvilligt indstillet på at meddele fristforlængelse.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at forlænge efterkommelsesfristen. Nævnet lagde til grund, at der på markedet fandtes en vogn til transport af gipsplader, men at denne ikke var motordrevet. Nævnet lagde vægt på Arbejdstilsynets vurdering af, at den eksisterende transportvogn relativt let ville kunne udstyres med en motor til fremdrift. Endelig lagde nævnet vægt på, at der ville kunne lastes færre plader, således at transporten kunne lattes væsentligt.
(j.nr. 2003-10-0063)

Regler

**Lov om arbejdsmiljø, jf.
lovbekendtgørelse nr. 784 af
11. oktober 1999**

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 77. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist

Klagenævnet forlængede efterkommelsesfristen for sin afgørelse om arbejdet med montage af gipsplader fra den 16. september 2003 til den 5. april 2004

En virksomhed anmodede om forlængelse af efterkommelsesfristen for efterkommelse af en afgørelse fra nævnet. I afgørelsen pålagde nævnet virksomheden at plan- og tilrettelægge samt indrette arbejdet med montage af gipsplader, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Dette indebærer, at der skulle anvendes egnede tekniske hjælpemidler. Nævnets afgørelse skulle efterkommes senest 7 uger efter afgørelsen. Nævnet havde samtidig udtalt, at det ville være indstillet på at meddele fristforlængelse til virksomheden, såfremt den ansøgte herom og godtgjorde, at ønsket om fristforlængelse skyldtes f.eks. leverancevanskeligheder, teknisk tilpasning eller lignende.

Før fristens udløb anmodede virksomheden om forlængelse af efterkommelsesfristen og henviste til, at de nødvendige tekniske hjælpemidler ikke fandtes på markedet og bad om forlængelse indtil disse kunne fremskaffes. Virksomheden henviste til, at Arbejdstilsynet og klagenævnet havde meddelt, at de ville være velvilligt indstillet på at meddele fristforlængelse.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om at forlænge efterkommelsesfristen med 4 måneder. Nævnet lagde til grund, at der på markedet fandtes forskellige hjælpemidler, der efter en tilpasning ville kunne anvendes til montageopgaverne på byggepladsen. Nævnet henviste til et katalog fra 2002 fra Bygge- og anlægsbranchen og til opstillingsvejledninger fra Danogips, hvor egnede tekniske hjælpemidler var vist. (j.nr. 2003-10-0064)

Regler

**Lov om arbejdsmiljø, jf.
lovbekendtgørelse nr. 784 af
11. oktober 1999**

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 77. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

...

Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist

Et gartneri klagede over, at efterkommelsesfristen i et påbud om arbejdspladsvurdering var for kort. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at efterkommelsesfristen for gennemførelsen af arbejdspladsvurderingen ikke kunne forlænges.

Efter at have fået et påbud om arbejdspladsvurdering klagede et gartneri over den fastsatte efterkommelsesfrist, der var på 2 måneder. Gartneriet ønskede fristen forlænget med yderligere 5 måneder og anførte, at der var funktioner, der ikke var i gang hele året og at disse ønskedes medtaget ved udarbejdelsen af vurderingerne. Det drejede sig især om oprydning efter igangværende sæson og opstart af ny sæson. Arbejdstilsynet henviste til, at en arbejdspladsvurdering kunne iværksættes straks og siden ajourføres, når nye arbejdsfunktioner blev igangsat.

Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at efterkommelsesfristen for gennemførelsen af arbejdspladsvurderingen ikke kunne forlænges. Nævnet lagde til grund, at en arbejdsgiver efter reglerne havde pligt til at sørge for, at der blev lavet en arbejdspladsvurdering. Nævnet lagde vægt på, at der efter reglerne om arbejdspladsvurderinger skulle ske en løbende ajourføring af disse. Dette skulle ske senest hvert 3. år, samt når der i øvrigt skete ændringer i arbejdet, arbejdsmetoder og arbejdsprocesser m.v. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt således Arbejdstilsynets afgørelse, idet efterkommelsesfristen blev fastsat til den 1. marts 2003. Denne frist var kortere end påbudets frist, men nævnet lagde vægt på, at gartneriet havde oplyst, at arbejdspladsvurderingen kunne være færdig fra starten af marts 2003 og havde søgt om udsættelse af fristen til den 1. marts 2003. (j.nr. 2002-10-0073)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 15 a. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der udarbejdes en skriftlig arbejdspladsvurdering af sikkerheds- og sundhedsforholdene på arbejdspladsen under hensyntagen til arbejdets art, de arbejdsmetoder og arbejdsprocesser, der anvendes, samt virksomhedens størrelse og organisering. Arbejdspladsvurderingen skal forefindes i virksomhedens ledelse, de ansatte og Arbejdstilsynet. En arbejdspladsvurdering skal revideres, når der sker ændringer i arbejdet, arbejdsmetoder og arbejdsprocesser m.v. og disse ændringer har betydning for sikkerhed og sundhed under arbejdet, dog senest hvert tredje år. ...

§ 77. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller

mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

...

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 492 af 20. juni 2002 om arbejdets udførelse

§ 6 b. En arbejdspladsvurdering skal udarbejdes under hensyntagen til arbejdets art, de tekniske hjælpemidler, stoffer og materialer, arbejdsmetoder og arbejdsprocesser, der anvendes i virksomheden, arbejdsstedets indretning samt virksomhedens størrelse og organisering.

Stk. 2. En arbejdspladsvurdering skal under iagttagelse af de forebyggelsesprincipper, der er angivet i bilag 1, omfatte en stillingtagen til de arbejdsmiljøproblemer, der er i virksomheden, og hvordan de skal løses. De nødvendige løsninger skal angives i arbejdspladsvurderingen.

Stk. 3. Arbejdsgiveren kan selv vælge, efter hvilken metode en

arbejdspladsvurdering skal udarbejdes. Ved den valgte metode skal det dog sikres, at vurderingen indeholder følgende elementer:

- 1) Identifikation og kortlægning af virksomhedens arbejdsmiljøforhold, herunder om der er arbejdsmiljøproblemer samt problemernes art og omfang.
- 2) Beskrivelse og vurdering af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer, herunder problemernes art, alvor og omfang, samt årsagerne til problemerne, for at kunne igangsætte de nødvendige løsninger.
- 3) Prioritering og opstilling af en handlingsplan til løsning af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer, som ikke kan løses umiddelbart. Af planen skal fremgå, i hvilken rækkefølge og i hvilken takt de konstaterede problemer skal løses.
- 4) Retningslinier for hvordan der skal følges op på handlingsplanen, herunder hvem der har

Regler

ansvaret for gennemførelse af planen, samt hvornår og hvordan der skal føres tilsyn og kontrol med de iværksatte foranstaltninger, herunder om igangsatte løsninger er fyldestgørende, og om handlingsplanen skal revideres m.v.

- 5) En arbejdspladsvurdering skal ajourføres, når der sker ændringer i arbejdet, arbejdsmetoder og arbejdsprocesser m.v., som har betydning for virksomhedens arbejdsmiljø, dog senest hvert tredje år.
- 6) En arbejdspladsvurdering skal forefindes i virksomheden og være til rådighed for virksomhedsledere, arbejdsledere, øvrige ansatte og Arbejdstilsynet.
- 7) En arbejdspladsvurdering skal ikke sendes til eller godkendes af Arbejdstilsynet, medmindre der er fastsat særlige regler herom i henhold til arbejdsmiljøloven.

Gebyr for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at Arbejdstilsynet havde hjemmel til at opkræve gebyr for et tilsynsbesøg foretaget kort tid efter udarbejdelsen af en arbejdspladsvurdering.

En virksomhed afviste både før og efter et tilsynsbesøg at betale gebyr for besøget med den begrundelse, at virksomheden ikke havde midler til at afholde udgifter til den samme ting to gange. Tilsynsbesøget fandt sted kort tid efter, at BST havde gennemgået virksomheden i forbindelse med udarbejdelsen af en arbejdspladsvurdering.

Virksomheden klagede både over det krævede gebyr samt fremgangsmåden ved tilsynsbesøgets tilrettelæggelse.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at der var hjemmel til at kræve gebyr for tilsynsbesøget. Nævnet lagde vægt

på, at bekendtgørelse om gebyr for tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher var en konkret bekendtgørelse, der alene hjemlede en undtagelse fra det gebyrbelagte tilsyn for virksomheder eller produktionsenheder, der havde fået udstedt et arbejdsmiljøcertifikat. Nævnet fandt derfor ikke, at det forhold, at tilsynsbesøget lå kort tid efter BST's gennemgang af virksomheden, kunne begrunde en undtagelse fra reglerne om gebyrbelagte tilsyn.

Virksomhedens klage over Arbejdstilsynets tilrettelæggelse af tilsynsbesøget blev videresendt til Beskæftigelsesministeriet, da nævnet ikke havde kompetence til at behandle klager over Arbejdstilsynets sagsbehandling. (j.nr. 2003-10-0022)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999 med senere ændringer

§ 74....

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om betaling, eventuelt i form af takstmæssigt fastsatte afgifter for undersøgelser m.v. foretaget eller iværksat af Arbejdstilsynet.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler for Arbejdstilsynets gennemførelse af et brancherettet tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher, herunder regler for udvælgelse af brancher.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrer til at dække Arbejdstilsynets omkostninger ved et brancherettet tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher. Gebyrerne tillægges udpantningsret.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning og indbetaling af gebyrer, herunder frist for indbetalingen. Betales gebyret ikke rettidigt, forrentes gebyret med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdag.“

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 733 af 20. august 2001 om gebyr for tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher

§ 1. Virksomheder i de nævnte brancher i § 3, stk. 1, der har ansatte, skal betale et gebyr for tilsyn i overensstemmelse med § 4, som foretages af Arbejdstilsynet. ...

§ 2. Det gebyrbelagte tilsyn består af et grundbesøg og et eventuelt opfølgingsbesøg, jf. § 4.

Stk. 2. Gebyret fastsættes og beregnes efter de retningslinjer, der er angivet i bilag 1 til denne bekendtgørelse.

§ 3. Følgende brancher anses for arbejdsmiljømæssigt særligt belastede:

...

6) Træ- og møbelindustrien.

...

§ 4. Arbejdstilsynet opkræver gebyr for et grundbesøg i virksomheder, der er omfattet af de nævnte brancher i § 3, stk. 1, og som har ansatte.

Stk. 2. Samtlige virksomheder i de brancher, der er omfattet af § 3, stk. 1, og som har ansatte, jf. dog § 1, stk. 2, aflægges et grundbesøg inden udgangen af år 2004, hvori indgår en vurdering af virksomhedens egen indsats for at forbedre arbejdsmiljøet og en vurdering af det materielle arbejdsmiljø.

...

Gebyr for tilsyn – produktionsenhedsbegrebet

Arbejdstilsynet havde opkrævet gebyrer i en række tilfælde af en virksomhed for gennemførte gebyrbelagte tilsyn, hvor der var krævet gebyr pr. produktionsenhed.

Virksomheden klagede og fandt, at der ikke var lovhjemmel til at opkræve gebyr pr. produktionsenhed, men derimod kun i forhold til den samlede virksomhed. Arbejdstilsynet fastholdt, at der kunne opkræves gebyr pr. produktionsenhed, idet det bl.a. fremgik af bilag 1 til bekendtgørelsen om gebyrordningen. Det fremgik desuden af det forhold, at gebyrordningen var en del af en incitamentspakke, der også indeholdt en certifikatordning, der opererede med begrebet produktionsenhed.

Arbejds miljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at virksomheden skulle betale gebyr pr. produktionsenhed for det branche-

rettede tilsyn. Nævnet lagde vægt på, at der var hjemmel til at pålægge enkelte produktionsenheder i en virksomhed at betale gebyr for det brancherettede tilsyn. Nævnet lægger herved vægt på, at det af bemyndigelsesbestemmelsen i arbejdsmiljølovens § 74, stk. 4-6 fremgik, at arbejdsministeren kunne fastsætte regler om Arbejdstilsynets gennemførelse af brancherettede tilsyn. Nævnet lagde endvidere vægt på, at det af § 1, stk. 1 og 2 i bekendtgørelsen om gebyr for tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher fremgik, at de omfattede virksomheder skal betale et gebyr for Arbejdstilsynets tilsyn, samt at virksomheder eller produktionsenheder med arbejdsmiljøcertifikat er fritaget for gebyr. Endelig lagde nævnet vægt på, at det af bekendtgørelsens § 2, stk. 2 fremgik, at gebyret skulle fastsættes efter retningslinier i bilag 1 til bekendtgørelsen. Af bilaget fremgik, at et gebyr betales for et grundbesøg og

et eventuelt genopfølgingsbesøg i en virksomheds produktionsenhed. (j.nr. 2003-10-0018)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999 med senere ændringer

§ 74....

Stk. 4. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler for Arbejdstilsynets gennemførelse af et brancherettret tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher, herunder regler for udvælgelse af brancher.

Stk. 5. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrer til at dække Arbejdstilsynets omkostninger ved et brancherettret tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher. Gebyrerne tillægges udpantningsret.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning og indbetaling af gebyrer, herunder frist for indbetalingen. Betales gebyret ikke rettidigt, forrentes gebyret med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdag.

Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 733 af 20. august 2001 om gebyr for tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher

§ 1. Virksomheder i de nævnte brancher i § 3, stk. 1, der har ansatte, skal betale et gebyr for tilsyn i overensstemmelse med § 4, som foretages af Arbejdstilsynet.

Stk. 2. Undtaget er virksomheder eller produktionsenheder, der har fået udstedt et arbejdsmiljøcertifikat i henhold til lov nr. 442 af 7. juni 2001 om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder og om statstilskud til virksomheder med certifikat. Fritagelsen for det gebyrbelagte tilsyn gælder fra den dato, hvor virksomheden eller produktionsenheden har fået udstedt et arbejdsmiljøcertifikat, og indtil tilskudsperioden efter loven ophører.

Stk. 3. Arbejdstilsynet kan, uanset et udstedt certifikat, foretage et gebyrbelagt tilsyn på en virksomhed, herunder tilhørende produktionsen-

hed under de samme betingelser, som gælder for bortfald af tilskud efter bestemmelserne herom i den nævnte lov i stk. 2.

§ 2. Det gebyrbelagte tilsyn består af et grundbesøg og et eventuelt opfølgingsbesøg, jf. § 4.

Stk. 2. Gebyret fastsættes og beregnes efter de retningslinjer, der er angivet i bilag 1 til denne bekendtgørelse.

Bilag 1 til bekendtgørelse nr. 733 af 20. august 2001 om gebyr for tilsyn i arbejdsmiljømæssigt særligt belastede brancher

1. Gebyr betales for et grundbesøg og et eventuelt opfølgingsbesøg i en virksomheds produktionsenhed.

Ved en produktionsenhed forstås:

a) Den hovedaktivitet, som udøves af en virksomhed (den juridiske enhed), der kun har én hovedaktivitet, og hvor al aktivitet

Regler

udøves på eller fra samme geografiske adresse som den juridiske enheds adresse.

- b) Den enkelte hovedaktivitet, hvis en virksomhed (den juridiske enhed) har flere hovedaktiviteter, der udøves på eller fra én geografisk adresse.
- c) Den enkelte aktivitet, hvis en virksomhed (den juridiske enhed) har aktiviteter, der udøves på eller fra flere geografiske adresser.

...

Overskridelse af klagefristen

Arbejds miljøklagenævnet afviste at behandle klage, da klagefristen på 4 uger var overskredet.

Arbejdstilsynet havde afvist at forlænge efterkommelsesfristen for et givent påbud. Virksomheden klagede kort efter udløbet af klagefristen på 4 uger. Virksomheden oplyste, at man på grund af ferielukning i julen ikke havde haft mulighed for klage inden for den givne frist.

Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at der var principielle spørgsmål i sagen, der kunne begrunde en dispensation fra klagefristen.
(j.nr. 2003-10-0010)

Regler

Lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999

§ 81. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov kan indbringes for Arbejdsmiljøklagenævnet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Klagen sendes til Arbejdstilsynet. Hvis Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til behandling i Arbejdsmiljøklagenævnet.

Stk. 3. Rettidig klage har opsættende virkning, indtil Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse foreligger, eller nævnet bestemmer andet.

Klager over afgørelser om forhold efter § 77, stk. 1, som skal bringes i orden straks, samt afgørelser efter § 77, stk. 2 og 3, har ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Når særlige grunde taler derfor, kan Arbejdsmiljøklagenævnet behandle en klage og tillægge denne opsættende virkning, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Arbejdsmiljøklagenævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

...

Overskridelse af klagefristen

En virksomhed havde klaget over et af Arbejdstilsynet afgivet påbud over 5 uger efter klagefristens udløb. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at klagen skulle behandles trods fristoverskridelsen.

Arbejds miljøklagenævnets kompetence omfatter ikke behandling af klager over udtalelser. Arbejdstilsynet afgav den 13. januar 2003 påbud om, at forskellige lokaler i et supermarked i et butikscenter skulle indrettes med sådan tilgang af dagslys, at arbejdsområderne var velbelyste. Virksomheden havde klaget mere end 5 uger efter klagefristens udløb og anførte i sin klage, at der før butikscenterets bygning var givet dispensation fra kommunen fra kravet om dagslys og udsyn. Virksomheden henviste desuden til at mange butikker i andre butikscentre havde samme forhold, som dem påbudet gjaldt.

Arbejdstilsynet fandt, at klagen burde behandles trods fristoverskridelsen, idet virksomheden før påbudets afgivelse havde oplyst, at den ville klage, hvis påbudet blev fastholdt. Tilsynet fandt desuden, at det var af væsentlig betydning, at få en afgørelse om tilsynets fortolkning af § 62 i bekendtgørelsen om faste arbejdssteders indretning. Efter § 62 kunne tilsynet – trods en dispensation fra byggemyndighederne – påbyde foranstaltninger, hvis forholdene var sundhedsmæssigt uforvarlige. Et påbud var desuden uafhængigt af byggeriets karakter.

Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at klagen skulle behandles trods fristoverskridelsen. Nævnet lagde vægt på, at virksomheden før påbudet havde oplyst, at den ville klage, hvis påbudet blev udstedt, samt at der i sagen var principielle spørgsmål, der ikke tidligere havde været forelagt nævnet.
(j.nr. 2003-10-0036)

Regler

**Lov om arbejdsmiljø, jf.
lovbekendtgørelse nr. 784 af
11. oktober 1999**

§ 81. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov, jf. dog stk. 6, kan indbringes for Arbejds miljøløklagenævnet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

...

Stk. 4. Når særlige grunde taler derfor, kan Arbejds miljøløklagenævnet behandle en klage og tillægge denne opsættende virkning, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

...

Arbejdsmiljøklagenævnets kompetence omfatter ikke behandling af klager over udtalelser

Arbejdsmiljøklagenævnet konstaterede, at en udtalelse fra Arbejdstilsynet ikke var en afgørelse og traf afgørelse om, at Arbejdsmiljøklagenævnet ikke havde kompetence til at behandle en klage over udtalelsen.

og ikke en afgørelse. Arbejdsmiljøklagenævnet havde derfor ikke kompetence til at behandle klagen og videresendte klagen til behandling i Beskæftigelsesministeriet. (j.nr. 2003-10-0005)

I forbindelse med at en interesseorganisation søgte at få afklaret, hvem det påhvilede at stille velfærdsfaciliteter til rådighed for en gruppe medarbejdere på en bestemt type arbejdsplads, havde Arbejdstilsynet ved brev oplyst interesseorganisationen om, hvem denne pligt påhvilede. Arbejdstilsynet fandt, at interesseorganisationen havde en væsentlig retlig interesse i sagen og gav klagevejledning i forbindelse med oplysningen om, hvem pligten påhvilede. Herefter klagede interesseorganisationen over det af Arbejdstilsynet oplyste.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at Arbejdstilsynets brev var en udtalelse

Regler

**Lov om arbejdsmiljø, jf.
lovbekendtgørelse nr. 784 af
11. oktober 1999**

§ 81. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov, jf. dog stk. 6, kan indbringes for Arbejds miljøklagenævnet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

...

Stk. 2. Klagen sendes til Arbejdstilsynet. Hvis Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til behandling i Arbejds miljøklagenævnet.

Fakta om Arbejdsmiljøklagenævnet

Formål og kompetence

Arbejdsmiljøklagenævnet er sidste administrative klageinstans i klager over afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i henhold til arbejdsmiljølovgivningen.

Nævnets kompetence omfatter de forvaltningsretlige spørgsmål som måtte knytte sig til de indbragte afgørelser.

Klager, der udelukkende angår forvaltningsretlige spørgsmål i relation til Arbejdstilsynets sagsbehandling, skal derimod indbringes for beskæftigelsesministeren. Det samme gælder for klager over Arbejdstilsynets administration og myndighedsudøvelse. Responderende og vejledende virksomhed falder tillige uden for Arbejdsmiljøklagenævnets kompetence.

Nævnet er øverste administrative klageinstans og nævnets afgørelser kan derfor ikke indbringes for

anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan dog indbringes for Folketingets Ombudsmand eller ved civile søgsmål ved domstolene.

Sagsbehandling og afgørelse

I forbindelse med sagsbehandlingen anvender Arbejdsmiljøklagenævnet de materielle regler, der gælder for arbejdsmiljøområdet. Herudover gælder forvaltningsloven også for nævnets virksomhed. I forbindelse med behandlingen og oplysningen af en sag anvendes således forvaltningsretlige regler og grundsatninger. Med hensyn til sagens oplysning gælder officialprincippet, og parterne inddrages i sagsforberedelsen gennem partshøring.

Afgørelser træffes som udgangspunkt i møder med deltagelse af nævnets medlemmer. Nævnsmøderne afholdes som hovedregel 1 gang om måneden. I sager, der alene vedrører efterkommelsesfrist, opsættende virkning eller for sent

indgivne klager, har nævnets formand dog kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne, medmindre et eller flere af nævnets medlemmer begærer sagen mødebehandlet. Efter en skriftlig høring af nævnet kan formanden eller dennes stedfortræder træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, hvor der er en fast praksis, eller som i øvrigt ikke giver anledning til tvivl.

Der foretages en fuldstændig efterprøvelse af såvel rets- som skønsspørgsmål, herunder hjemmelspørgsmål. Nævnets afgørelser skal være ledsaget af en begrundelse.

Afgørelser af principiel betydning offentliggøres udover i årsberetningen i nævnets nyhedsbrev.

Klagefrister og opsættende virkning

Klager over Arbejdstilsynets afgørelser efter arbejdsmiljøloven skal indbringes for Arbejdsmiljø-

klagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Klagen skal sendes til Arbejdstilsynet, som vurderer sagen på ny. Hvis Arbejdstilsynet helt eller delvist fastholder sin afgørelse, videresendes klagen til Arbejds miljøklagenævnet. Arbejds miljøklagenævnet anser en klage for rettidig, hvis den er poststempelt senest 2 hverdage + 4 uger efter datoen for afsendelsen af Arbejdstilsynets afgørelse.

For sent indkomne klager vil som udgangspunkt blive afvist. Foreligger der særlige grunde, kan nævnet dog beslutte at behandle en klage, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

Klage til Arbejds miljøklagenævnet har som udgangspunkt opsættende virkning, indtil Arbejds miljøklagenævnets afgørelse foreligger.

Klage har dog ikke opsættende virkning ved påbud, hvorefter forholdene straks skal bringes i orden („strakspåbud“), påbud, hvorefter faren straks skal imødegås, herunder at arbejdet skal standses („forbud“) samt påbud til leverandører om at levering eller markedsføring skal standses eller det pågældende produkt tilbageholdes.

Herudover kan Arbejds miljøklagenævnet beslutte at fratage en klage opsættende virkning, fx under henvisning til forholdenes uforsvarlighed.

Information om nævnet

Arbejds miljøklagenævnets nyhedsbrev, „Afgørelser fra Arbejds miljøklagenævnet“, udkommer ca. 1 gang i kvartalet. Nævnets nyhedsbreve bliver udsendt til en lang række abonnenter og kan rekvireres hos sekretariatet. Herudover er nyhedsbreve tilgængelige på Arbejds miljøklagenævnets hjemmeside

www.ama.dk, hvor diverse yderligere information vedrørende nævnet også kan findes.

Medlemmer

Arbejds miljøklagenævnet havde den 31. december 2003 følgende sammensætning:

Formandskab:

Ankenævnetsformand Lisbet Jensen.
Stedfortræder kontorchef Lone Adler.

Beskikkede medlemmer og stedfortrædere:

3 medlemmer er udpeget af Landsorganisationen i Danmark:

Konsulent Erik Nygaard, Forbundet af Offentligt ansatte.
Miljøkonsulent Steen Mejlby, Specialarbejderforbundet i Danmark.

Konsulent Jan Toft Rasmussen,
Dansk Metalarbejderforbund.

Suppleanter:

Konsulent Bjarne Petersen,
Handels- og Kontorforbundet i
Danmark.

Faglig medarbejder Kjeld Sørensen,
Forbundet Træ-Industri-Byg i
Danmark.

Konsulent Niels Sørensen,
Landsorganisationen i Danmark.

*1 medlem er udpeget af Funk-
tionærernes og Tjenestemændenes
Fællesråd:*

Faglig sekretær Helle Bang Hjorth,
Funktionærernes- og Tjeneste-
mændenes Fællesråd.

Suppleant:

Faglig sekretær Gitte Daugaard,
Funktionærernes- og Tjeneste-
mændenes Fællesråd.

*1 medlem er udpeget af Akade-
mikernes Centralorganisation:*

Konsulent Liselotte Jespersen,
Dansk Magisterforening.

Suppleant:

Konsulent Henrik Faursby Ahlers,
Akademikernes Centralorganisation.

*1 medlem er udpeget af Dansk
Arbejdsgiverforening:*

Chefkonsulent Torben A. Sørensen,
Dansk Arbejdsgiverforening.

Suppleant:

Underdirektør
Thomas Philbert Nielsen,
Dansk Arbejdsgiverforening.

*1 medlem er udpeget af Sammen-
slutningen af Landbrugets Arbejds-
giverforeninger og Landbrugsraadet i
Fællesskab:*

Advokat Hanne Lindberg Greisen,
Sammenslutningen af Landbrugets
Arbejdsgiverforeninger og
Landbrugsraadet i Fællesskab.

Suppleant:

Fuldmægtig Carsten Jensen,
De danske Landboforeninger.

*1 medlem er udpeget af Finans-
sektorens Arbejdsgiverforening:*

Advokat Merete Preisler, Finans-
sektorens Arbejdsgiverforening.

Suppleant:

Underdirektør Jannik Dresling,
Finanssektorens Arbejdsgiver-
forening.

1 medlem er udpeget af Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Finansministeriet i fællesskab:

Chefkonsulent
Preben Meier Pedersen,
Kommunernes Landsforening.

Suppleanter:
Fuldmægtig Karen Rotzow,
Personalestyrelsen.
Arbejdsmiljøkonsulent Jannike
Horten, Amtsrådsforeningen.

1 medlem er udpeget af Ledernes Hovedorganisation:

Kontorchef Lars Andersen, Ledernes
Hovedorganisation.

Suppleant:
Arbejdsmiljøkonsulent
Signe Bergmann, Ledernes
Hovedorganisation.

1 medlem er udpeget af Justitsministeriet:

Fuldmægtig Camilla Langergaard,
Justitsministeriet.

Suppleant:
Fuldmægtig Mette Johansen,
Justitsministeriet.

1 medlem er udpeget af Danmarks Tekniske Universitet:

Professor Per Langaa Jensen,
Danmarks Tekniske Universitet.

Suppleant:
Lektor Ole Broberg, Danmarks
Tekniske Universitet.

1 medlem er udpeget af Sundhedsministeriet:

Vacant

Suppleant:
Vacant

Personale

Sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmiljøklagenævnet varetages af sekretariatet for Arbejdsmarkedets Ankenævn

Pr. 31. december 2003 varetog følgende sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmiljøklagenævnet:

Formand cand.jur.
Lisbet Jensen
Stedfortræder cand.jur.
Lone Adler
Fuldmægtig cand.jur.
Gitte Evy Frigioni
Fuldmægtig cand.jur.
Lisbet B. Daugaard
Fuldmægtig cand.jur.
Kenn Erik Tranemose

Statistik

Tabel 1. Antal afgørelser og omgørelsesprocent fordelt på sagsområde

Sagsområde	Antal afgørelser	Ændrede afgørelser	Omgørelsesprocent
Sikkerhedsarbejde	1	1	100 %
Bedriftssundhedstjeneste	2	0	0 %
Arbejdets udførelse	12	2	17 %
Arbejdsstedets indretning	11	4	36 %
Tekniske hjælpemidler	11	0	0 %
Stoffer og materialer	1	0	0 %
Unge under 18 år	1	0	0 %
Forvaltningsret	1	0	0 %
Efterkommelsesfrist	11	3	27 %
Diverse	2	0	0 %
Total	58	10	19 %
Klagefrist	8		
Nævnets kompetence	2		
Total	63		

Bemærkninger til tabel 1: Tallene viser, at nævnets afgørelser fortrinsvist har vedrørt de fire områder om arbejdets udførelse, arbejdsstedets indretning, tekniske hjælpemidler og efterkommelsesfristen. Sager om bedriftssundhedstjeneste, stoffer og materialer, unge under 18 og diverse tegner sig for resten af nævnets afgørelser med et beskedent antal afgørelser.

Omgørelsesprocenten for afgørelser var i 2003 på 19 %. Omgørelsesprocenten er udtryk for den procentvise andel af afgørelserne, hvor nævnet helt eller delvist har ændret Arbejdstilsynets afgørelse. I omgørelsesprocenten er også medregnet nævnets afgørelser om at hjemvise en sag til fornyet behandling i Arbejdstilsynet. Spørgsmål om overskridelse af klagefrist og nævnets kompetence forelægges nævnet, uden at der foreligger en afgørelse herom fra Arbejdstilsynet. Derfor er der ikke udregnet en omgørelsesprocent for disse sager.

Tabel 2. Antal oprettede sager fordelt på sagstype

Sagstype	Antal oprettede sager
Klagesager	94
Genoptagelsessager	4
Ombudsmandssager	0
Total	98

Bemærkninger til tabel 2: Tallene viser, at der blev oprettet 98 sager i 2003, og at 94 heraf var klagesager. Tallene er ikke udtryk for det samlede antal indgivne klager over Arbejdstilsynets afgørelser. Klager skal indsendes til Arbejdstilsynet, som revurderer sagen og kan beslutte at give klager ret. Hvis Arbejdstilsynet fastholder sin afgørelse, bliver sagen sendt til nævnet. Det er derfor alene de sager, hvor Arbejdstilsynet fastholder sin afgørelse, der bliver registreret i nævnet.

Tabel 3. Antal afgørelser fordelt på afgørelsesform

Afgørelsesform	Antal afgørelser
Afgørelser på nævnsmøde	56
Formandsafgørelser	7
Total	63

Bemærkninger til tabel 3: Tallene viser, at 89 % af de i alt 63 afgørelser i 2003 er blevet truffet på nævnsmøde med deltagelse af nævnsmedlemmerne. 11 % af afgørelserne er blevet truffet efter den særlige formandskompetence. Formanden er tillagt kompetence til at træffe afgørelse på nævnets vegne i sager om efterkommelsesfrist, klagefrist og opsættende virkning, medmindre ét eller flere nævnsmedlemmer ønsker, at sagen bliver mødebehandlet. Endvidere har formanden kompetence til at træffe afgørelse efter skriftlig høring af nævnet i sager, hvor der er en fast praksis.

Tabel 4. Antal afsluttede sager fordelt på afslutningsform

Afgørelsesform	Antal afsluttede sager
Afgørelser	63
Klage trukket/bortfaldet o.l.	11
Total	74

Bemærkninger til tabel 4: Tallene viser, at der er truffet afgørelse i 85 % af de i alt 74 afsluttede sager. 15 % af sagerne er afsluttet på grund af, at klager har trukket klagen tilbage, eller at sagen er bortfaldet af andre grunde.

Tabel 5. Gennemsnitlig sagsbehandlingstid for afsluttede sager

Afslutningsform	Antal dage
Afgørelse på nævnsmøde	133
Formandsafgørelse	58
Klage trukket/bortfaldet o.l.	129
Alle afsluttede sager	124

Bemærkninger til tabel 5: Tallene viser, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for alle afsluttede sager har været 124 dage, svarende til 4,1 måneder. En afgørelse, der er truffet på nævnsmøde, har gennemsnitligt været 133 dage undervejs, svarende til 4,4 måneder. Afgørelser truffet i henhold til den særlige formandskompetence i sager, hvor der er en fast praksis, samt vedrørende efterkommelsesfrist, klagefrist og opsættende virkning har gennemsnitligt været 58 dage undervejs, svarende til 1,9 måneder. Formålet med at tillægge formanden kompetence i disse sager er da også, at sagerne skal behandles hurtigere end andre sager.

Emneregister 2000–2003

(Tallene i parentes henviser til årsberetningen for det pågældende år og sidetal. For så vidt angår ældre sager henvises til tidligere årsberetninger.)

SIKKERHEDSARBEJDE

Virksomheds etablering af sikkerhedsorganisation

2002-10-0036. En virksomhed klagede over et påbud om etablering af sikkerhedsorganisation, idet ingen af de ansatte på virksomheden ønskede at blive valgt til sikkerhedsrepræsentant. (2002.20)

Dispensation fra reglerne om sikkerhedsorganisation

2002-10-0037. Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at det arbejde klienterne på et forsorghjem udførte, var omfattende af arbejdsmiljølovens bestemmelser om organisering af sikkerhedsarbejde, men at der kunne

gøres dispensation fra bestemmelserne. (2002.24)

Sikkerhedsudvalgsformands kompetence

2001-10-0067. Arbejdsmiljøklagenævnet fastslog, at der skulle være overensstemmelse mellem arbejdsgiveren og dennes repræsentant i sikkerhedsudvalget, idet sikkerhedsudvalget ellers ikke ville kunne fungere som forudsat i lovgivningen (2001.30)

Skriftlig arbejdspladsvurdering

2000-10-0094. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt tilsynets afgørelse om, at en restaurant skulle lave en skriftlig arbejdspladsvurdering (APV). Nævnet forlængede dog efterkommelsesfristen med 1 måned. (2001.42)

Oprettelse af sikkerhedsorganisation

2000-10-0085. Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede tilsynets afgørelse om, at en restaurant skulle oprette en sikkerhedsorganisation. (2001.38)

2000-10-0091. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt tilsynets afgørelse om, at en restaurant skulle oprette en sikkerhedsorganisation. (2001.36)

Ikke dispensation fra pligten til etablering af sikkerhedsorganisation

2000-10-0067. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afslag på ansøgning om dispensation, men fandt i modsætning til Arbejdstilsynet, at der i reglerne var hjemmel til at meddele dispensation. (2001.40)

Ophævelse af påbud om at sikkerhedsorganisation skulle udvides

2003-10-0028. Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud om, at en eksisterende sikkerhedsorganisation skulle udvides med en eller flere sikkerhedsgrupper. (2003.16)

BEDRIFT-SUNDHEDSTJENESTE

Gebyr for kontrolbesøg i bedriftssundhedstjeneste (BST)

2000-10-0125. Arbejdsmiljøklagenævnet ophævede en afgørelse fra Arbejdstilsynet om, at Dansk Akkrediterings (DANAK) afgørelse om pålæggelse af gebyr i forbindelse med kontrolbesøg i en BST skulle fastholdes. (2001.42)

Introuddannelse efter 4 års ansættelse

2002-10-0090. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at en virksomhed ikke kunne få dispensation fra kravet om obligatorisk introduktionsuddannelse. (2002.26)

Dispensationsansøgning om BST-medarbejders deltagelse i introduktionskurset

2002-10-0040. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at der ikke skulle gives dispensation for reglerne om deltagelse i introduktionsuddannelsen. (2002.30)

Tilbagekaldelse af godkendelse af en BST-medarbejders kvalifikationer

2002-10-0058. Arbejdstilsynet opretholdt DANAKs afgørelse, selvom BST'en gjorde gældende, at DANAK tidligere havde godkendt kvalifikationer hos den person, DANAK nu fandt ukvalificeret. Klagenævnet fandt, at hensynet til BST'ens berettigede forventning om en godkendelse gjorde, at godkendelsen uden vilkår alligevel skulle opretholdes. (2002.34)

Dispensation fra kravet om introduktionsuddannelse

2002-10-0090. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om afslag på dispensation om undtagelse fra kravet om obligatorisk introduktionsuddannelse for en medarbejder ansat hos en BST. (2003.20)

Tilslutning eller etablering af BST

2003-10-0029. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at virksomheden skulle tilslutte sig eller etablere BST for samtlige ansatte. (2003.24)

ARBEJDETS UDFØRELSE

Ensidigt gentaget arbejde på slagteri

2000-10-0114-0116. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at effektiviteten skulle nedsættes på udbeningsafdelinger, eventuelt gennem nedsættelse af akkordnormer eller arbejdstid med udskæring. (2001.46)

Hjælpe midler skulle bruges ved løft

2000-10-0090. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt påbud om

anvendelse af hjælpemidler ved udbringning af hårde hvidevarer. (2001.48)

Fysiske belastninger – Plejearbejde

2001-10-0039. Nævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om plejearbejde i et privat hjem. (2001.52)

Unødig fysisk belastning og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger

2000-10-0108. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte et påbud om, at en virksomhed skulle træffe effektive foranstaltninger imod, at de ansatte blev udsat for unødige og sundhedsskadelige belastninger. (2001.56)

Alternativer ved efterkommelse af påbud

2001-10-0037. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte et strakspåbud, Arbejdstilsynet havde afgivet, men

fundt det op til virksomheden at vurdere, hvorledes påbudet skulle efterkommes. (2001.54)

Revurdering af afgørelse om brug af personlige værnemidler ved trykrengøring

2001-10-0100. En arbejdsgiverforening anmodede under henvisning til en undersøgelse af eksponeringen for rengøringsmidler i aerosol ved trykrengøring Arbejdsmiljøklagenævnet om genoptagelse af en sag. Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte sin tidligere afgørelse i sagen, idet nævnet fortsat var enig med Arbejdstilsynet. (2002.36)

Støv fra slaggebelægning

2002-10-0050. Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at der skulle træffes foranstaltninger, der forhindrede støvudvik-

ling fra slaggebelægningen på virksomheden. (2002.38)

Støjbelastning ved kimning

2002-10-0055. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at støjbelastningen ved kimning skulle nedbringes. (2002.40)

Arbejdsstillinger i bus

2001-10-0090. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om at ophæve Arbejdstilsynets afgørelse om sikring mod unødige fysiske belastninger og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger og belastninger ved arbejde med persontransport i busser. (2002.42)

Sikring mod kvælning/forgiftning ved arbejde i vandindvindingsbygværker

2001-10-0105. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets

påbud om, at et vandværk skulle sikre adgangsveje til pejlebrønde/bygværker samt sikre mod kvælning mv. før og under ophold i disse, men nævnet satte efterkommelsesfristen til én måned. (2002.46)

Påbud om, at buskørsel skulle planlægges og tilrettelægges sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

2002-10-0071. Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede Arbejdstilsynets afgørelse om, at buskørslen på en bestemt rute var tilrettelagt på en sikkerheds- og sundhedsmæssigt uforsvarlig måde. (2003.26)

Dispensation fra kravet om kranførecertifikat

2002-10-0084. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afslag på ansøgning om dispensation fra kravet om kranførecertifikat. (2003.30)

Påbud om, at arbejdet i en Børn og Unge Rådgivning skulle udføres sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt

2003-10-0011. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at arbejdet i en kommunes Børn- og Unge Rådgivning skulle planlægges, tilrettelægges og udføres sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt på både kort og langt sigt. (2003.32)

Manuel montage af gipsplader

2003-10-0031. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at arbejde med montage af gipsplader skulle plan-, tilrettelægges og indrettes, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2003.36)

Transport af gipsplader

2003-10-0032. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at transport af gipsplader skulle plan-, tilrettelægges og indrettes, så det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Herved skulle egnede tekniske hjælpemidler anvendes. (2003.40)

Forbud mod recirkulation af procesluft fra pulver svejsning

2003-10-0007. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at der ikke måtte ske recirkulering til arbejdsrummet af udsuget luft fra svejsning med pulver fra Esab pulverkraner. (2003.42)

ARBEJDSSTEDETS INDRETNING

Recirkulation af procesluft

2001-10-0040. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afslag på anmodning om dispensation fra forbudet mod recirkulation af procesluft. (2001.70)

Tilførsel af frisk erstatningsluft

2000-10-0109. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud om tilførsel af frisk erstatningsluft i passende temperatur til erstatning for den luft, der suges ud via procesudsugning over komfur og opvaskemaskine. (2001.58)

Kontrolanordning på procesventilation

2000-10-0068. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud om etablering af kontrol-

anordning på procesventilation i køkken til angivelse af utilstrækkelig funktion. (2001.62)

Kontrolanordning og alarm på procesventilation

2000-10-0117. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets påbud om etablering af kontrolanordning på procesventilation i køkken til angivelse af utilstrækkelig funktion. Nævnet fandt imidlertid, at der ikke kunne stilles krav om alarm i form af lyd- eller lyssignal ved utilstrækkelig funktion af ventilationsanlægget. (2001.66)

Opvarmning i pakkerihal

2000-10-0033. Arbejds miljøklagenævnet ophævede Arbejdstilsynets påbud om, at temperaturen i et fast arbejdssted skulle tilpasses den menneskelige organisme. (2001.72)

Indretning af skærmarbejdspladser

2002-10-0069. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at der skulle træffes effektive foranstaltninger til, at skærmarbejdspladserne blev dimensioneret og indrettet således, at der var tilstrækkelig plads til, at hvile hænder og underarme foran tastaturet/musen. (2002.50)

Indretning af skærmarbejdspladser og niveauindplacering

2002-10-0018. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at virksomhedens skærmarbejdspladser skulle indrettes, så arbejdet kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvareligt. Arbejdstilsynet havde i den forbindelse indplaceret virksomheden som en niveau 3-virksomhed.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, som i tidligere afgørelser, ikke at nævnet kunne behandle Arbejdstilsynets indplacering af virksomheden som niveau 3-virksomhed, idet niveauindplaceringen ikke er en afgørelse efter arbejdsmiljøloven. (2002.54)

Påbud om foranstaltninger mod reflekser og modlys i skærme (computer)

2002-10-0014. Arbejdsmiljøklagenævnet opretholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at træffe foranstaltninger så skærmarbejdspladserne i forkontoret indrettes, så generende reflekser og nordlys i skærme undgås. (2002.58)

Forbud mod recirkulation af procesluft til arbejdslokaler

2002-10-0048. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at der ikke måtte ske recirkulation til arbejdsrum af den

udsugede luft fra lokaler, hvor der skete træforarbejdning. Nævnet lagde vægt på, at træstøv i høje koncentrationer kunne være kræftfremkaldende, samt at der ved bearbejdning frigjordes terpener til procesluften. (2002.62)

Klage over afslag på dispensation for manglende dagslys

2002-10-0028. Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse, da nævnet ikke på det foreliggende grundlag kunne tage endeligt stilling til, om de fire kontorer opfyldte arbejdsmiljølovgivningens krav. (2002.66)

Arbejdssteders indretning på bibliotek

2002-10-0035. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at bibliotekarbejdspladserne skulle indrettes med borde, så arbejdet kunne udføres

sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt. (2002.68)

Højdeindstillelige borde på bibliotek

2002-10-0043. Arbejds miljølagnævnet traf afgørelse om, at arbejdet ved bordene ved bibliotekararbejdspladserne i udlånet på Birkerød bibliotek kunne udføres sikkerheds og sundhedsmæssigt forsvarligt ved de eksisterende borde, der ikke kunne højdereguleres. (2002.70)

Konkret vurdering af autoværksted

2002-10-0009. Arbejds miljølagnævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om rumventilation på et autoværksted. Nævnet fandt samtidig, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte Arbejdstilsynets konkrete skøn eller kræve målinger af luften. (2002.72)

Ventilation ved plastblæsestøbemaskiner

2001-10-0079. Arbejds miljølagnævnet hjemviste sagen til fornyet behandling i Arbejdstilsynet. Nævnet lagde vægt på, at der ikke var tilstrækkelige oplysninger om, hvorvidt der blev udviklet sundhedsskadelig eller generende luftforurening ved maskinerne. (2002.76)

Udendørs arbejde på savværk

2001-10-0093. Arbejds miljølagnævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at arbejdet i forbindelse med sortering og stabling af tømmer/brædder ikke er arbejde, der efter sin art er udendørs, men nævnet fandt imidlertid, at det som følge af de konkrete forhold på savværket var åbenbart urimeligt at påbyde, at arbejdet med sortering og stabling af tømmer/brædder skulle foregå i forsvarlige arbejdsrum. (2002.78)

Indretning af arbejdslokaler med en forsvarlig rumhøjde.

2002-10-0038. Arbejds miljølagnævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om indretning af arbejdslokaler med en forsvarlig rumhøjde, herunder gav nævnet afslag på virksomhedens anmodning om dispensation fra samme krav. (2002.80)

Afslag på dispensation til at recirkulere udsugningsluft fra el-kirurgi

2002-10-0032. Arbejds miljølagnævnet traf afgørelse om, at der ikke kunne dispenseres fra recirkulationsforbudet ved recirkulering af udsugningsluft fra el-kirurgi på hospital. (2002.84)

Afslag på dispensation fra kravet om dagslystilgang

2003-10-0023. Arbejds miljølagnævnet fastholdt Arbejdstilsynets

afslag på dispensation fra kravet om tilstrækkeligt dagslys i arbejdsrum. (2003.44)

Kontrolanordninger på procesventilation

2003-10-0012. Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets afgørelse om, at en frisørsalons procesudsugninger skulle være forsynet med kontrolanordninger med alarm. (2003.48)

Procesventilation ved offsetmaskine

2002-10-0030. Nævnet traf afgørelse om, at der skulle etableres procesventilation ved en offsetmaskine, der brugte en renssevæske med kodenr. 1-3. (2003.52)

Etablering af rumventilation på dækcenter

2002-10-0060. Et dækcenter klagede over Arbejdstilsynets påbud om, at der skulle etableres rumventilation i personvognsafdelingen. Arbejdsmiljøklagenævnet ændrede Arbejdstilsynets afgørelse og traf afgørelse om, at dækcenteret ikke skulle etablere rumventilation. (2003.56)

Etablering af effektiv punktudsugning ved TIG-svejsning i rustfrit stål

2003-10-0009. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at en virksomhed skulle etablere effektiv udsugning ved TIG-svejsning i rustfrit stål i en produktionshal, idet der ved svejsningen blev udviklet ozon omkring svejsestedet. Virksomheden skulle desuden træffe midlertidige foranstaltninger for at sikre de ansatte mod ozon. (2003.58)

Påbud om effektiv rumventilation i autoværksted til fjernelse af spredt sundhedsskadelig og generede luftforurening

2003-10-0026. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at en virksomhed skulle etablere effektiv rumventilation til fjernelse af spredt sundhedsskadelig og generede luftforurening samt tilføre frisk erstatningsluft af passende temperatur. (2003.62)

ARBEJDETS UDFØRELSE/-ARBEJDSSTEDETS INDRETNING

Rumventilation i svejschal

2000-10-0044. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte en afgørelse om, at der skulle etableres lavtryksudsugning i forbindelse med svejsearbejde i en svejschal. Nævnet fandt videre, at det havde været hensigtsmæssigt, såfremt Arbejdstilsynet havde

foretaget en skriftlig høring efter tilsynsbesøget og dermed sikret sig, at sikkerhedsrepræsentanten var blevet hørt i alle afgørende forhold i sagen. (2001.74)

Indretning af udgangskasser

2000-10-0112. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at arbejdet ved udgangskasserne i virksomheden ikke kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. (2001.78)

Ventilation ved plastsprøjestøbemaskiner

2001-10-0076. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at virksomheden skulle etablere procesventilation ved 10 plastsprøjtemaskiner til fjernelse af dampe fra den opvarmede plast. (2001.80)

TEKNISKE HJÆLPEMIDLER

Anvendelse af kantpresse

2001-10-0034. Arbejds miljøklagenævnet traf afgørelse om, at det skulle sikres, at en kantpresse blev anvendt på en sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarlig måde. (2001.84)

Sikring af bukkemaskine

2001-10-0024. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om sikring med 3 positionsfodkontakt, der var afgivet efter en ulykke ved en bukkemaskine. (2001.88)

Kontrol af privat trappelift og adgang til private hjem

2002-10-0042. Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse om, at der ikke kunne meddeles dispensation for den toårige besigtigelse af elevatoren. (2002.86)

Sikring af palleløfter

2001-10-0056. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at en leverandør af en palleløfter skulle tilbyde en køber at sikre dennes palleløfter på en række punkter. (2002.88)

Afskærmning, nødstop samt tilpasset tilsyn

2002-10-0023-25. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at der skulle træffes foranstaltninger, der hindrede personer i at komme i

berøring med maskinsaksens kniv fra bagsiden, og at de to søjleboremaskiner skulle forsynes med lettilgængelige nødstop. (2002.92)

CE-mærket anlæg ikke lovmæssigt indrettet

2001-10-0109. En virksomhed klagede over et påbud fra Arbejdstilsynet om, at indretningen af et maskinanlæg, hvor det ikke fra betjeningsstedet kunne sikres, at personer ikke opholdt sig tæt ved bevægelige maskindele, rummede fare for personskade. Arbejds miljølagenævnet opretholdt Arbejdstilsynets påbud. (2002.94)

Påbud om at sikre, at klemningsfaren ved slangepressere blev imødegået

2003-10-0027. Arbejds miljølagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at faren ved brug af virksomhedens slangepressere skulle

imødegås effektivt, således at arbejdet og betjeningen heraf kunne foregå sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der skulle træffes foranstaltninger, der kunne forebygge klemningsrisikoen ved betjeningen af maskinerne. (2003.64)

Påbud om foranstaltninger, så afskærmning af en virksomheds bearbejdningscenter blev sikkerhedsmæssigt forsvarligt

2003-10-0014. Arbejds miljølagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at en maskinfabrik skulle træffe foranstaltninger, så afskærmningen af virksomhedens OKUMA bearbejdningscenter blev sikkerhedsmæssigt forsvarlig. (2003.68)

Maskinsikkerhed ved rulleskæremaskiner

2002-10-0083. En virksomhed klagede over Arbejdstilsynets afgørelse om, at virksomheden skulle

sikre, at den unødige ulykkesrisiko ved arbejde på og omkring en rulleskæremaskine skulle imødegås. (2003.72)

Nedstyrtningsfare fra stige

2003-10-0041. Arbejds miljølagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud, idet stigen havde udgjort en betydelig fare for de ansattes sikkerhed. (2003.74)

STOFFER OG MATERIALER

Fastsættelse af kodenummer

2000-10-0075. Arbejds miljølagenævnet traf afgørelse om at annullere Arbejdstilsynets afgørelse, da klagenævnet fandt, at den var ugyldig. (2001.90)

Sprøjtelakering på skiftende værksteder

2002-10-0049. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse om, at der skulle være et vilkår for en dispensation fra reglerne om anvendelse af sprøjtekabine, at der ikke måtte være uvedkommende til stede i lokalet under sprøjtelakering. (2002.96)

Strakspåbud om, at stof ikke måtte anvendes til rensmaskine

2002-10-0062. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets strakspåbud om at stoffet trichloretylen ikke måtte anvendes på rensmaskine af mærket Swiss Clean 5. (2003.78)

UNGE UNDER 18 ÅR

Dispensation fra reglerne om unges alenearbejde

2000-10-0106. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afslag på ansøgning om dispensation fra reglerne om unges alenearbejde i kiosker mv. (2001.44)

Arbejdstilsynets afvisning af at undersøge børnearbejde

2002-10-0026. Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste sagen til fornyet behandling hos Arbejdstilsynet. Nævnet fandt, at der var grundlag for at gå videre med sagen. (2002.98)

Unge arbejde med plæneklipper

2002-10-0077. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at unge under 18 år ikke

måtte betjene en plæneklipper af typen Stiga Park Comfort. (2003.82)

FORVALTNINGSRET

Delvist afslag på aktindsigt

2000-10-0048. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at virksomheden kunne få fuld aktindsigt i 2 dokumenter, mens et i sin helhed var undtaget fra aktindsigt. (2001.102)

Genoptagelse af sag

2002-10-0044. Virksomheden havde anmodet om genoptagelse af en af Arbejdsmiljøklagenævnet truffet afgørelse med den begrundelse, at denne var juridisk uholdbar. (2003.86)

EFTERKOMMELSESRIST

Klage over, at efterkommelsesfrist var kortere end klagefrist

2001-10-0050. Arbejdsmiljøklagenævnet tiltrådte Arbejdstilsynets afgørelse vedrørende efterkommelsesfrist for opfyldelse af påbud om udlevering af projektmateriale til granskning. (2001.92)

Klage fra sikkerhedsrepræsentant over Arbejdstilsynets forlængelse af efterkommelsesfrist

2001-10-0052. Arbejdsmiljøklagenævnet kunne ikke tiltræde Arbejdstilsynets afgørelse om en forlængelse af efterkommelsesfristen for opfyldelse af påbud angående kortlægning af støj og akustik i et kommunalt fritidscenter. (2001.94)

Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist for kortlægning af støjproblemer

2001-10-0092. Arbejdsmiljøklagenævnet forlængede fristen for efterkommelse af påbud om kortlægning af støjproblemer i et kommunalt fritidscenter, idet støjmålinger i sommerperioden ville være misvisende. (2001.96)

Forlængelse af efterkommelsesfrist for påbud vedr. spiserum og kontorrum

2002-10-0008. Arbejdsmiljøklagenævnet imødekom en anmodning om fristforlængelse, idet der var indgået en lejekontrakt vedrørende nye lokaler. (2002.102)

Afslag på forlængelse af efterkommelsesfristen

2002-10-0033. Klagenævnet tiltrådte tilsynets afgørelse og fandt

således ikke, at der skulle gives en yderligere frist for efterkommelse af påbudet.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden havde oplyst, at der ikke var truffet en endelig afgørelse vedrørende endelig flytning og at virksomheden ikke kunne dokumentere konkrete planer med henblik på flytning af virksomheden. (2002.104)

Forlængelse af efterkommelsesfrist

2003-10-0021. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afvisning af en forlængelse af fristen for efterkommelse af påbud om utilstrækkelig ventilation i legestue. (2003.88)

Forlængelse af efterkommelsesfrist

2003-10-0034. Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt en given efterkommelsesfrist vedrørende påbud om

tilstrækkelige velfærdsforanstaltninger for en kirkes gravere. (2003.90)

Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist

2003-10-0063. Arbejdsmiljøklagenævnet forlængede efterkommelsesfristen for sin afgørelse om arbejdet med transport af gipsplader fra den 16. september 2003 til den 5. april 2004. (2003.94)

Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist

2003-10-0064. Klagenævnet forlængede efterkommelsesfristen for sin afgørelse om arbejdet med montage af gipsplader fra den 16. september 2003 til den 5. april 2004. (2003.96)

Anmodning om forlængelse af efterkommelsesfrist

2002-10-0073. Et gartneri klagede over, at efterkommelsesfristen i et påbud om arbejdspladsvurdering var for kort. Arbejdsmiljøklagenævnet traf afgørelse om, at efterkommelsesfristen for gennemførelsen af arbejdspladsvurderingen ikke kunne forlænges. (2003.98)

DIVERSE (FORSKELLIGE SAGSOMRÅDER)

Et kompliceret anlægsarbejde

2000-10-0025. En fagforening klagede over Arbejdstilsynets håndtering af en række forskellige arbejdsmiljøproblemer ved et større anlægsarbejde i København (2001.14)

Klage fra fagforening over en række forhold

2000-10-0097. Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke grundlag for at anfægte Arbejdstilsynets vurderinger i det omfang, der var tale om afgørelser efter arbejdsmiljøloven. Dog havde Arbejdstilsynet ikke overholdt det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip ved ikke at begrunde fravigelse af praksis vedrørende arbejdspladsvurdering, som dog siden var gennemført tilfredsstillende. (2001.24)

Gebyr for tilsyn

2003-10-0018. Arbejdstilsynet havde opkrævet gebyrer i en række tilfælde af en virksomhed for gennemførte gebyrbelagte tilsyn, hvor der var krævet gebyr pr. produktionsenhed. Arbejdsmiljøklagenævnet var enig med Arbejdstilsynet i, at virksomheden skulle betale

gebyr pr. produktionsenhed for det brancherettede tilsyn. (2003.104)

Gebyr for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg

2003-10-0022. Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at Arbejdstilsynet havde hjemmel til at opkræve gebyr for et tilsynsbesøg foretaget kort tid efter udarbejdelsen af en arbejdspladsvurdering. (2003.102)

KLAGEFRIST

Realitetsbehandling på trods af fristoverskridelse

2000-10-0126. Arbejds miljøklagenævnet besluttede at realitetsbehandle en klage, uanset at klagefristen var overskredet, da Arbejdstilsynets afgørelse led af åbenbare formelle og hjemmelsmæssige mangler. (2001.98)

Afvisning på grund af overskridelse af klagefrist

2002-10-0078. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke grundlag for at bortse fra en overskridelse af klagefristen. Klagefristen var overskredet med flere uger. Der var ikke i klagen anført særlige grunde til, at klagefristen var overskredet. Arbejds miljøklagenævnet fandt ikke, at der forelå særlige grunde til at se bort fra fristoverskridelsen. (2002.106)

Overskridelse af klagefristen

2003-10-0010. Arbejds miljøklagenævnet afviste at behandle klagen, da klagefristen på 4 uger var overskredet. (2003.108)

Overskridelse af klagefristen

2003-10-0036. En virksomhed havde klaget over et af Arbejdstilsynets afgivet påbud over 5 uger efter klagefristens udløb. Arbejds-

miljøklagenævnet traf afgørelse om, at klagen skulle behandles trods fristoverskridelsen. (2003.110)

NÆVNETS KOMPETENCE

Returnering af anmeldelse af arbejdsulykke

2001-10-0110. Arbejds miljøklagenævnet fandt, at nævnet ikke havde kompetence til at behandle en klage over Arbejdstilsynets afgørelse om at returnere en anmeldelse. (2002.108)

Arbejds miljøklagenævnets kompetence omfatter ikke behandling af klager over udtalelser

2003-10-0005. Arbejds miljøklagenævnet konstaterede, at en udtalelse fra Arbejdstilsynet ikke var en afgørelse og traf afgørelse om, at Arbejds miljøklagenævnet ikke havde kompetence til at behandle en klage over udtalelsen. (2003.112)

AFGIVELSE AF PÅBUD

Tilsynets reaktionsmåde og vurdering af forhold under besøg

2001-10-0054. Arbejds miljølagnævnet traf afgørelse om, at der ikke var grund til at anfægte, at tilsynet i to rapporter ikke havde reageret overfor virksomheden i forhold til de fleste af et antal punkter, som klager havde indberettet til tilsynet.
(2001.100)

Stikordsregister

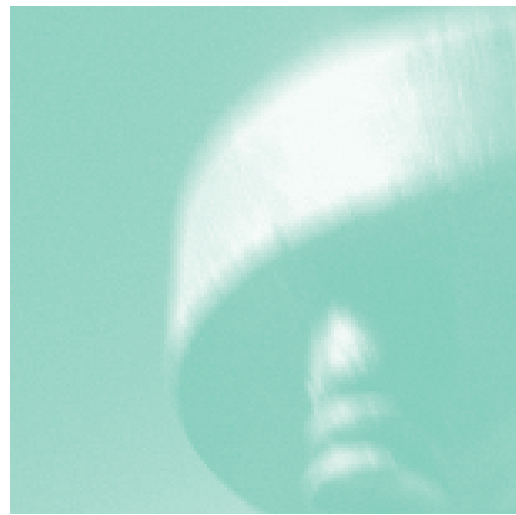
Stikordsregister

Afskærmning	65-66, 68-70, 73, 76, 132-133	Nedstyrtningsfare	74, 133
Arbejdsstedets indretning	53, 57, 99, 119, 128, 131	Nævnets kompetence	112
Arbejdets udførelse	26-27, 28, 32, 34-38, 40-43, 46, 57, 60, 63, 99, 119, 126, 131	Offsetmaskine	52, 131
Autoværksted	56, 62, 130-131	Opsættende virkning	109
Bedriftsundhedstjeneste	20, 22, 24, 125	Ozon	58-59, 131
Buskørsel	26	Procesudugning	48, 58, 128, 131
Dagslystegang	44, 130	Psykisk arbejdsmiljø	16
Dispensation	20, 30, 44, 108, 110, 124-125, 127-130, 132, 134	Pulversvejsning	42, 128
Dækcenter	56, 131	Rumventilation	56, 58, 62, 130-131
Efterkommelsesfrist	9-13, 36, 40, 88, 90, 94, 96, 98, 108, 115, 119-121, 124, 127, 135-136	Sikkerhedsarbejde	16-18, 119, 124
Forvaltningsret	7, 86-87, 115, 119, 134, 136	Sikkerhedsgruppe	16-18, 88, 125
Fristforlængelse	11-13, 36, 40, 88, 94, 96, 135	Sikkerhedsorganisation	16, 124-125
Gebyr	102-105, 125, 136-137	Stoffer og materialer	43, 46, 56-57, 60, 63, 78-80, 99, 119, 133
Genoptagelse	86-87, 126, 34, 120	Strakspåbud	78, 116, 126, 134
Gipsplader	12, 36, 40, 94, 96, 127-128, 136	Tekniske hjælpemidler	12, 36-38, 40-41, 46, 65, 69, 72-73, 75-76, 82-84, 94, 96, 99, 119, 128, 132
Introduktionsuddannelse	20	Tig-svejsning	58, 131
Klagefrist	108, 110, 115, 119-121, 135, 137	Trichloretylen	78, 134
Klemningsrisiko	64, 133	Tunge løft	36, 40
Kranførercertifikat	30-31, 127	Unge	32-33, 82-84, 119, 127, 134
Luftforurening	42-43, 48-49, 52-53, 56-57, 59-60, 62-63, 130-131	Velfærdsforanstaltninger	13, 27, 34, 37, 90, 136
		Åndedrætsværn	58

Arbejdsmarkedets Ankenævn